

Yatağan işçisi ekmeği için direniyor!

Muğla Yatağan'da günlerdir devam eden direnişi ve en son işçilere dönük saldırıyı konuşmak için Tes-İş Yatağan Şube Başkanı

Fatih Erçelik ve Tes-İş Sendikası Yatağan Teşkilat Sekreteri **Kemal Özcan** ile görüştük.

04

"Bu projeler, bölgenin doğasına ve hafızasına yönelik"

Amed'de **Hevsel Bahçeleri** ile kentin nefes alma mekanı **Kent Ormanları**, Çevre ve

Şehircilik Bakanlığı tarafından yapı rezerv alanı ilan edildi. Bunun üzerine bu projeye karşı mücadele eden **Ekoloji Derneği** ile görüştük.

05

ÇIKTI

Haftalık Özgür Gelecek

Pêşeroja Azad

Sayı: 78

Gerçekler devrimcidir!

5 Aralık 2013

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

Amed'de "boş boş gezacağına" çalışan çocuklar...

02

Korku duvarlarını yıkarak Özgür Gelecek'e yürüyenlerin sofrasında buluştuk

14

Makyaj tazeleyen AKP ve politik mecburiyet

09

Özgür Gelecek'ten

Okurlarımızla

11. sayımız...

Merhaba,

Gazetemizin bu sayısı ile birlikte, haftalık periyoda geçtiğimiz 68. sayımızdan bu yana 11. sayımızı geride bırakmış olduk. Başta zaman zaman zorlanmalar yaşasak da, şimdiler de bu periyoda alışmaya başladığımızı ifade etmeliyiz. Hem güncel müdahil olma hem de bunu politika üretmek yapma konusunda adımlar attığımızı söylemeli ve bunu bir başarı olarak değerlendirmeliyiz.

Bunu tek başımıza değil, gazetemizin bileşeni okurlarımızla başardığımızı söylemeliyiz. Özellikle doğal muhabirlik konusunda okurlarımızın kendilerini birer muhabir olarak görmeye başladığını ifade etmeliyiz. Bu konuda hapis hane tutsak olan yoldaşlarımızın da hakkını vermemiz gerekiyor.

Geçtiğimiz günlerde İstanbul'un bazı semtlerinde "Korku duvarlarını yıkarak Özgür Gelecek'e yürüyenlerin sofrasında buluşuyoruz" şiarıyla örgütlenen çalışmalarla haftalık sürecimizi tartışma toplantıları önemli ve geliştirilmesi gereken çalışmalardır.

Serkeftin!

Bu fotoğraf sizin!

2 Aralık günü Ankara 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen **Ethem Sarısülük** davasında, katil polis Ahmet Şahbaz, duruşmaya "can güvenliği olmadığı" gerekçesiyle ödüllendirilerek gönderildiği Urfa'dan telekonferans yöntemiyle katıldı. Mahkeme salonunun içini ve adliye önünü yüzlerce polis, jandarma ve robocoplarla sararak katil polisi koruyan devletin temsilcilerinin "çapulcu", "vandal" vs. söylemleri ile; katilin "Olayda kusurum ve hatam yoktur. Maktulün ölümüne sebebiyet verenler ben havaya ateş ederken bana taş atan, saldıran kişilerdir" söylemi arasındaki benzerlik görmeye değerdi.

Duruşma sırasında uyuyan mahkeme heyetinin uyandırdığı anda "mahkemeden çekilmeye" karar vermesi, görünen o ki planlanan ve davayı uzatarak gündemden düşürmeyi hedef-

leyen adımlardır. Ve yine görünen o ki, katilini koruyan devlet, Ethem için adliye önüne gelenlere saldırarak bir kez daha Gezi İsyanı'nın kendisi için "yumuşak karın" olduğunu göstermektedir.

Keza süren ve daha da süreceği iddia edilen Gezi soruşturmalarında da, RedHack operasyonun da gördük biz bu korkuyu. Ama onlar yarattıkları bu fotoğraftan hiçbir zaman kârlı çıkamayacaklar! Bugün AKP-Cemaat arasındaki çekişmeler şeklinde lanse edilen de esasında Gezi İsyanı sürecinden başarısız olan ve gittikçe yıpranan AKP'nin egemenler tarafından dizayn çabaları, Gezi ruhunu yok etme adımlarıdır. Ama unutmamız ki, bu fotoğraftaki saldırı her ne kadar onlara aitse, aynı fotoğraftaki direniş de bize, halka aittir. Direniş bu fotoğraftan atmaya güçleri yetmez!

Emekçinin Gündemi

Asgari ücret kampanyası...

Sayfa 05

Göğün Yarısı

Ev işçisi kadınlar ve talepleri

Sayfa 07

Pusulâ

"Kaypakkaya, lider vasfında biriydi"

Sayfa 11

Amed'de "boş boş gezacağına" çalışan çocuklar

Amed: Amed'den çevre il ve ilçelere gitmek için Bağlar'ın az ilerisinde İlçe Otogarı vardır. Oraya giderseniz, orada yan yana dizili yazihanelerden gitmek istediğiniz yer için bakınırsınız ve günde 2-3 defa kalkan araçlarla çevre ilçelere ya da illere gidersiniz. Geçenlerde yine aynı şekilde çevre ilçelerden birine gitmek için otogardan adım atar atmaz, 12-13 yaşlarında selpak satan bir çocuk ile burun buruna geldik. Uzaktan görmüş, bizi beklemiş. "Nereye abla?" diye ilk soru ondan geldi. "Weraanşehr'e..." deyince hemen o yazihaneye doğru yöneldi. Bu "otorite" karşısında biz de boyun eğdik ve peşi sıra yazihaneye gittik.

Yazihanenin boş olduğunu görünce zaten günde 2 defa kalkan aracı kaçırdığımızı yanarak, kara kara düşüncelere dalmışken; çocuk yanımızdan ayrıldı. Kısa bir süre sonra yazihane sahibi ile geri geldi. "Abla, korkma araba yarım saat sonra kalkacakmış" diyen çocuğu onaylayan yazihane sahibinden biletimizi aldık. Çocuk, bir abi edasıyla başımızda bekledi ve yazihane sahibi bileti hazırlarken, o da araç hakkında, ilçe otogarı hakkında bilgi veriyordu. Biletimizi aldıktan sonra çay içmek için kahvelerden birinin alçak iskemlesine oturduk. Ne çay ısmarlamamıza izin verdi ne de simit, poğaçaya... Ama sohbet etmek istediği belliydi.

Babası, adli bir suçtan hapisteymiş. "Suçu yok ki! Amcasının oğlu vurdu, ama babamı da içeri aldılar. Ama mahkemesi var yakında, bırakacaklar" diyordu. 4 kardeşlermiş ve en büyüğü kendisiymiş. Evi de yine sattığı selpaklardan kazandığı para ile geçindiriyormuş. Malum evde 1,5 yaşında küçük bir kardeş olunca, anne ona bakmak zorunda olduğundan çalışamıyormuş. Yoksa eskiden o da arada maydanoza falan gidiyormuş. Okul mu? Ne gezer! O da okula giderse kim bakacakmış kardeşlerle... Saatimiz gelince vedalaştık ve ben minibüse bindim. Birkaç gün sonra geri döndüğümüzde bizim çocuk, yine elinde mendiliyle oradaydı ve geldiğimizi görünce koşarak yanımıza geldi. Yine sohbet ettik ve günlük mendilimizi alarak ayrıldık yanından...

Polis ile baliciler, çocukların korkulu rüyası

Bizi karşılayan, evinde ağırırıyormuş gibi ağırılayan, koca insanlar gibi sohbet eden bu küçük çocuk; Amed'in tüm sokaklarında kah elinde mendili kah boyacı sandığı kah tespihi kah atık kağıt arabası kah dilenci mendiliyle karşımıza çıkan binlerce çocuktan yalnızca biriydi.

Hayatın yükü omuzlarına erken yaşta çöken küçük çocukların ortak benzerliği olan o olgun ve korumacı tavır vardı onda da. **20 Kasım Dünya Çocuk Hakları Günü'nü** geride bıraktığımız şu günlerde Amed'in sokaklarında ilerlerken, bu ülkede çocuklar açısından birçok şeyin "normal" gitmediğini bir kez daha görebiliyorduk.

Yaştları; Ben10 oyuncakları, giysileri, ayakkabıları ile yaşarken; tüm bunların kağıttan kutularını toplayıp satmak derdinde olan Amedli çocuklarla; "işyerlerinde" yani sokakta buluştuk ve onlarla sohbet etmek istediğimizi söyledik. Sanat Sokağı'nda caminin kenarında kendi aralarında sohbet ederlerken bulduk onları. Onlarla röportaj yapmak istediğimizde ilk tepkileri "Ma niye ki?" oldu. "Abla, beni çekme ha" diyordu bir tanesi. Ama kameramızı çalıştırdığımızda kameranın arkasında duran çocuklar dahi muhabbete ortak olmaya başlamışlardı. Kiminin adı **Hasan**, kiminin **Tuncay**, kiminin **Barzan**, kiminin **Ramazan**'dı. Bir kafeye geçtik hep birlikte. Kendimize sahlep söyledik, malum hava soğuk.

Öncelikle amacımızı anlattık çocuklara ve gerçekleşmeyeceğini bile bile birbirilerinin sözünü kesmemelerini istedik. (Tabii mümkün olmadı.) Bir süre sonra vazgeçtik bu ısrarımızdan ve karşılıklı sohbete başladık. Hemen hepsi 12-13 yaşlarındaydı. Ve yine hemen hepsi 2-3 senedir sokakta çalışıyorlardı. Çocuklara sokakta çalışırken en çok neyden korktuklarını, çekindiklerini sorduğumuzda biri, "Valla benim Allah'tan başka korktuğum hiçbir şey yoktur" dese de; çocuklar genelde iki şeyden çok çekindiklerini ifade ediyorlar. İlki, çocukları karakola götürüp darp eden ve ailelerine 180 TL'den başlayan para cezaları kesen **Çocuk Şube polisi**; diğeri de çocukların parasını alan ve yine çocukları döven, bazen de taciz eden **"balici büyük adamlar"**!

1 senedir sokakta boyacılık yapan çocuklardan biri (ki aynı zamanda kardeşlerinden biri de çöpçülük yapıyormuş), babasının Irak'ta inşaatta çalıştığını, eve 3 ayda bir gelse de "durumlarının iyi olduğunu" söylüyordu. Okula gitmişti ama "eli ekmek tutacak yaşa geldiğinde" okulunu bırakmıştı.

"Onların ne haqi var ekmağımızla oynamaya"

Çocuklardan her birinin hikayesi birbiri ile benzer olsa da **Tuncay**'a kulak vermek gerekiyor. Henüz 13 yaşında olan, 5-6 aydır sokakta boyacılık yapmaya başlayan ve babası 7 senedir hapiste olan Tuncay, babası hapisine girdiğinden bu yana okula gitmemiş. "Hatta

1. sınıfa bile gitmemişim. Okuma-yazma bilmiyorum" diyen Tuncay, kazandığı para ile babasına kıyafet aldığını, ona harçlık yatırdığını söylerken eli ile saçlarını düzeltiyor ve yarı utangaç ama oldukça ciddi bir ifade takınıyor. Belli ki, babasına para yatırmak onun için bir gurur kaynağı... Tuncay, aynı zamanda polis ve baliciler dışında sokakta çok şey yaşadığını söylüyor ve "Valla, hiçbirinden korkmuyorum. Bazen ailemiz uyarıyor, 'eve erken gelin' diye. Eve erken gidiyorum" diyor.

Ellerinde ayakkabı boyasının karası, derisinin karası ile bütünleşen Tuncay'ın tek marifeti bunlar değil. Tuncay aynı zamanda boş vakitlerinde **Deniz** diye bir arkadaşı ile rap söylüyormuş. Her ne kadar ısrar etsek de bize rap değil, türkü söyleyen Tuncay'ın ardından Ramazan da "**Mardin kapısından**" türküsünü söylüyor.

Sıra Hasan'a geldiğinde, "**Şikayetçiyam**" diyen Hasan çocuk şube polisinden şikayetçi olduğunu üzerine basa basa tekrar ediyor. "**Onların ne haqi var ekmağımızla oynamaya**" diyor ve sonra söz verdiği üzere o da bir şarkı okuyor bize. Hem de şarkının müziğini kendi ağzıyla çalarak... Söylenen tüm şarkılar Türkçe olunca, "**Bir tane de Kürtçe okuyun, Kürtçe türkü bilen yok mu?**" dedimiz de ilk karşılık Tuncay'dan geliyor. "**Evina min**" türküsünün ardından "**Zindana Diyarbekir**" türküsünü dinliyoruz.

O sıra da kameranın arkasında kalmak için başta "**Abla beni çekme haa!**" diye uyarayan küçük Barzan'a, sürekli Kürtçe türkü önermesinin ardından kameramızı çevirdiğimizde "**Ben bilmiyem ki**" dese de, yanındaki çocuklar hiç

de öyle demiyorlardı. "**Vallaha abla, bir rap söylesin, dünyanın ağzı açıkta kalır**" diyor öteki çocuklar. Gene de inadından vazgeçmiyor Barzan, "**Bilmiyem, valla yalan atiler!**"! Çocuklar türkü söylerken, kafeye 14-15 yaşlarında, yani bizim ufaklıklardan büyük bir çocuk giriyor. Tespih satarak geçimini sağlayan **Bekir** isimli çocuğu, bizimle oturmaya ve türkü söylemeye razı etmek biraz uzun sürse de; sonrasında bize hem Türkçe hem de Kürtçe türkü söylüyor.

"Boş boş gezacağına..."

Bekir'e Amed'de sokakta çalışan çocukları sorduğumuzda, oldukça "sıradan" bir durumu anlatıyor. Çocuklardan kiminin mendil sattığını kiminin kağıt topladığını kiminin kendisi gibi tespih sattığını kiminin de dilencilik yaptığını söyleyen Bekir'in, "dilenci" örneği üzerine çocuklarda bir gülüşme oluyor.

Bekir ile anlaşamadığımız bir nokta var. Bekir, küçük de olsa çocukların "**sokakta gezacağına, hırqızlarla arkadaş olacağına gitsin çalışsın daha iyi**" diyor. Biz de küçük yaşta çocukların sokakta oyun oynamasının hakkı olduğunu, şu an milyonlarca çocuğun sokakta çalışıyor olsa da aslında bu durumun normal olmadığını anlatmaya çalışınca, bu kez diğer çocuklardan da tepki alıyoruz. "**Ma o zaman, millet bize 'eşek kadar olmuş, niye çalışmıyor' dediğinde ne yapacağız?**" "**Boş boş gezacağına, gitsin ekmağına baksın!**"

"Zenginlik iyi bişi değil!"

Çocuklarla son olarak, geleceğe dair hayalleri üzerine konuşuyoruz. Çocuklardan biri zengin ve villa sahibi olmak istediğini söylediğinde gözümüz Bekir'in alaycı bakışına takıldı. Tabii ardından da diğer çocukların gülüşmeleri eşliğinde Mercedes, havuz gibi hayallerini sürdürdü. Çocuklardan biri bisiklet ve internet isterken, Bekir bu soruyu bir el hareketi ile geçiştirmeyi tercih etti. Tuncay gene "büyük insan" edasında içinden geçenleri söyledi. "**Valla ben ne zenginlik istiyem ne faqrılık. Benim evim olsun, çalışacak işim olsun, huzurum olsun bana başka bişey gerek değil!**" Hasan ise ev isteğini söylerken bir de ekliyor, "**Zaten zenginlik iyi bişi değil!**"

(Bir ÖG okuru)

Muhafazakar faşizm!

Son bir iki yıldır liberal cepheden dahi AKP hükümetine dair otoriter ve totaliter, daha cüretkar kesimlerden diktatör eleştirileri, AKP'nin son yıllarda otoriter ve diktatör olduğu anlamına gelmiyor. Aksine mevcut gerçekliğin düzen içi şahsiyetler tarafından dahi itirafı anlamına geliyor.

Faşizm, 20. yüzyılda uygulanış biçimi ile işkence, zulüm ve katliam gibi olgularla özdeşleşmiş bir kavramdır. Baskının insan bedenine yönelmeden, onun düşünce ve yaşam tarzına müdahalesi, yasalarla ve değişik bürokratik uygulamalarla egemen olanın kendi düşüncelerini dayatması da bir faşizmdir. Fakat faşizmin özdeşleştiği kavramlarla açıklanmasından dolayıdır ki, AKP faşizmini bu kavramlarla örtmeye çalışmaktadır. R. T. Erdoğan'ın "Menderes hatalı dediler. 12 Eylül, 28 Şubat da meşrulaştırılmıştır. Ona da diktatör dediler, bakın o günkü gazetelere. Şimdi şahsıma da aynı şeyi söylüyorlar. Ben diktatör olacağım; biri çıkacak, bana diktatör diyecek, vay onun haline. Çünkü diktatörlüğün karakterinde bu tür şeylere tahammül yoktur" söyleminde saklı olan da budur.

AKP, hükümet partisi olduğu dönemde **laik-Müslüman** ya da "**Muhafazakar-Demokrat**" kimliği ile öne çıkmak zorunda idi. Bunun önem arz eden iki nedeni bulunmaktadır. **Birincisi**; BOP (Büyük Ortadoğu Projesi) çerçevesinde model ülke olarak TC devletine duyulan ihtiyaç ve ılımlı İslam Ortadoğu ülkelerinde daha etkin olarak kullanılmasının amaçlanması. **İkincisi**; TC'nin kuruluşundan bu yana devletin laik bir devlet olarak algılanması ve algılatılmasının bir sonucu olarak dinin gericilik ve iltica unsuru olarak benimsenmesinin kırılması.

AKP ilk olarak devlet yönetimine dini kimliğin iltica-gericilik olmadığı üzerine çaba sarf etti ve "demokrasi" söylemini bir adım önde tuttu. **Bu AKP'nin demokrat olmasından değil, demokrasinin dine dair gericilik-iltica algısının yıkılması adına bir maske olarak kullanılmasından ileri geliyor.** 2010 yılındaki referandumda "**Yetmez Ama Evet**"lerin ve toplumu bu düşünceye göre şekillendirenlerin kandiği bir yalandan ibaretti. AKP'nin "demokrasi" diye sunduğu tüm adımların gerisinde muhafazakarlığın esasları kimi zaman açıktan kimi zaman el altından etkin olarak hayata zikredildi.

2011 seçimlerinde yüzde 50 oy oranı ile "ustalık dönemi" denilen bu süreçte AKP, muhafazakar-demokrat söylemin muhafazakar yanını daha öne çıkardı. Muhafazakar yaşamı topluma çeşitli araç ve yöntemlerle dayatmaya başladı. Kadınların kaç çocuk doğuracağından kürtaj tartışmalarına, içki yasaklamalarından kızılı-erkekli öğrenci evlerine kadar bir dizi dayatma bu durumun birer örneğidir ve örnekleri çoğalt-

mak mümkündür. (Hatta kızılı erkekli öğrenci evleri tartışmasının ardından hızını alamayan TBMM Başkanvekili **Sadık Yakut** "**Eğitimle ilgili kız ve erkek çocuklarının ayrı ayrı okullarda okutulması adına Türkiye'de maalesef geçmişten bu tarafa yapılan bir yanlışlık, Batıcılık adına çocukların aynı okullarda okutulması... İnşallah bu yanlışlık önümüzdeki dönemde içinde düzeltilecek**" diyecek kadar ileri de gitti.)

Muhafazakar yaşam ve düşünce tarzının toplumun tamamının benimsediği bir tarz olarak sunulması dayatmanın başka bir türüdür. Türkiye'de yaşayan farklı inanç gruplarının hem yok sayılması hem de Sünni inancı benimsemeleri yönündeki baskı da Sünnileştirme çabasının ürünüdür.

"Düzen içi alternatif yok!"

Yüzde 50 oy oranı ile diğer partilere göre "güçlü" konumda olan AKP'nin daha açıktan muhafazakar yana ağırlık vermesi "güçlü" olduğu dönemde kendi düşünüşü ve yaşam tarzını hayata geçirmenin yanı sıra, hem iç hem de dış politikada içine düştüğü açmazdan çıkmanın bir aracı olarak muhafazakar kesimin desteğine daha çok ihtiyaç duymasından ileri geliyor. Hem iç hem de dış politikada alınan risklerin AKP aleyhine gelişmesi seçim öncesi onu daha çok muhafazakar kesime ve kimliğe yönelmeye zorluyor.

Bu zorunluluğun pratik uygulamaları AKP'nin en başından beri muhafazakar-demokrat değil muhafazakar-faşist olduğunu açığa çıkarmıştır. Son bir iki yıldır liberal cepheden dahi AKP hükümetine dair *otoriter ve totaliter*, daha cüretkar kesimlerden *diktatör eleştirileri*, AKP'nin son yıllarda *otoriter ve diktatör* olduğu anlamına gelmiyor. Aksine **mevcut gerçekliğin düzen içi şahsiyetler tarafından dahi itirafı anlamına geliyor.**

10 yıllık dönemi boyunca AKP hükümeti muhafazakar kimliğini, kendi içinde otoriterlikle, muhaliflere karşı diktatörlükle bütünleştirdi. İlerici, demokrat, yurtsever, devrimci tüm muhalif güçler üzerinde estirilen terör, uygulanan baskıyı 12 Eylül AFC'sinden ayıran, uygulayıcının asker değil sivil görünümüdür. Sözde en güçlü olduğu dönemde açığa çıkan bu durum (şiddete, zor yöntemine sarılma) AKP hükümetinin güçsüzlüğünün ifadesidir. Güçsüzlüğün tetiklediği ve artırdığı şiddet-zor kullanımının adı **muhafazakar faşizmdir**. Şiddet ve zor, bu faşizmin kaba görünüm halidir.

AKP yakaladığı gücü koruma, se-

ERDOĞAN'DAN CEMAAT AÇIKLAMASI

Cemaat mensupları bugüne kadar ne getirdiler de...

çimleri kazanma ve bunun için de seslendiği tabanın istemlerini gerçekleştirme adına muhafazakar kimliğe daha fazla sarılacak gibi görünmektedir. Üzerinde oturduğu temel açınsından da bu bir zorunluluk olarak değerlendirilebilir. Bu zorunluluk AKP'nin kendisi için kullandığı muhafazakar-demokrat ifadesinin faşizm olduğunu ifşa etmektedir.

Proletaryanın şiarı ise zora (faşizme) karşı koymaktır. AKP hükümetinin muhafazakar faşizminin, proletaryanın ezilen emekçi halkın ekonomik ve siyasi taleplerinin nihai olarak gerçekleşmesinin düzen içi bir alternatifi yoktur. Söz açıktır "**Emekçiyiz/ilkelere uyarız/bizler zora zorla karşı koyarız/haykırırız, her tarafa yayarız/beyler vermez/biz alırız zor ile!**"

Dershane-Özel Okul çatışması sürüyor

Gülen Cemaati'nin AKP'nin iktidar yürüyüşünde en önemli destekçilerinden olduğunu biliyoruz. Cemaatin hem ciddi bir gücü elinde bulundurması hem de devletin askerinden polisine, yargı sistemine kadar birçok kurumunda oluşturduğu yapılanmasına, hatta AKP içindeki yandaşlarına kadar uzanan bir güç ve etkisi mevcut. Bu etkinin verdiği ağırlıkla zaman zaman hükümetin attığı adımlarda söz sahibi ya da baskı unsuru olduğuna, kimi durumlarda ters düştüklerine de tanık oluyorduk. Bu da bize iktidarı elinde bulunduran AKP kliğinin diğer paydaşları ile iktidar ve güç çatışmasını, hesaplaşmayı elden bırakmadığını gösteriyordu.

Hesaplaşma bu boyut ve içerikte devam ediyor ve şiddetlenecek gibi de görünüyor. Son hafta içinde karşılıklı yapılan açıklamalar da gösteriyor ki, AKP, Cemaatin en önemli ekonomik ve insan kaynağı olan dershaneleri kontrolü altına alarak Cemaati de denetim altına almak istiyor.

Dershanelerin kapatılması durumunda Cemaat bu sektörün hem en büyük payını alıyor olmasından dolayı ciddi bir zarara uğrayacak hem de insan kaynağına darbe vurulacak. AKP tüm bunları görerek Cemaati kontrol altına almak için önemli bir adım olan dershane meselesinde ısrar ediyor. Ancak bunu yaparken de bir bütün olarak Cemaati karşısına almak istemiyor ya da almıyor. Ve bunun için de

eğitim sisteminin eksiklerinden dem vurarak dershanelerin özel okullara çevrilmesi durumunda vereceği ödenekten bahsediyor. Ancak Cemaat bundan pek etkilenmiş benzemiyor. Zira, dershaneler zincirinin en büyük müşterisi yoksul emekçi halkımızın çocukları. Cemaat, yoksul halkımızın çocuklarını özel okullara gönderemeyeceğinin farkında yani. Ayrıca özel okul ve teşvik önerisi insan kaynağının kurutulması anlamında da bir rahatlatma yaratmıyor Cemaatte.

Cemaatin karşı hamlelerini de unutmamak gerekiyor tabii ki. Bu hamlelerden birisi de hükümete tehdit amacıyla kurduğunu ve AKP'ye yakınlığı ile bilinen **Eğitim-Bir-Sen**'e ciddi kan kaybettiren, kurulduğundan 9 ay sonra üye sayısı 35-40 bine ulaşan **Aktif Eğitimciler Sendikası**'dır. Geçtiğimiz dönem hükümetle cemaatin pazarlıkları sonucu rafa kaldırılan Aktif Eğitimciler Sendikası projesi de rafa kaldırılmıştı.

Ancak bu durum gelişmelere paralel uzun sürmedi. Milli Eğitim Bakanı **Nabi Avcı** ara ara yaptığı "kapatacağımız" açıklamaları ile konuyu gündemde tutmayı sürdürdü. Cemaat ve yandaşlarının tepkisi ise oldukça sertti: yazılı ve görsel medya devreye sokularak hükümet teşhir edildi, darbe vb. açıklamaları yapıldı, yandaş köşe yazarları tarafından yaklaşan yerel seçimler hatırlatıldı. Ardından bizzat F. Gülen bir açıklama yaparak AKP hükümetini "firavun" ve "Karun"a benzetti.

Görünen o ki, AKP-Cemaat tartışması bu kez uzun bir süreyi işgal ederek yeni yeni araçlarla devam edecek. Bu kavga-gürültü içinde sisler arasında kalan bir konu da dershanelerin özel okullara dönüşmesi ile hızlanacak olan eğitimin paralı hale getirilmesi hamlesi. Dershanelerin kapatılarak özel okullara dönüştürülmesi ile özel eğitim özendirilip teşvik edilirken işçi ve emekçi halkımızın sırtından kazanılan kamu kaynaklarından da özel okullar desteklenecek. Devlet desteğini arkasına alan özel okullarda da parası olanlar için "daha kaliteli" eğitim satılacak. Yoksul halkımızın çocukları ise borç batağında yüzen, alt yapısı yetersiz, teknik olanaksızlar içindeki okullarda okumaya, eğitim almaya mecbur bırakılacak.

Sağlık emekçilerine dönük saldırılar sürüyor

H. Merkezi: AKP iktidarının her alanı gerileştirip piyasalaştırma politikasından sağlık sektörü de nasibini almış durumda. Sağlık emekçileri uzun süreden beri uygulanan performans politikasıyla sömürüye maruz kalmaktadır.

Uzun çalışma saatlerine rağmen haklarını alamayan sağlık emekçileri, hastane koşullarının giderek kötüleşmesine karşı İstanbul Üniversitesi Çapa Hastanesi ve İzmir Bozyaka Hastanesi'nde greve gitti. Greve SES'e bağlı emekçiler dışında hastanelerde çalışan taşeron işçileri de destek verdi.

SES İzmir Şube Başkanı **Veli Atanur** hastane önünde bir basın açıklaması okudu. Yaptığı açıklamada; angarya çalışma, görev tanımı dışında görevlendirmeyle, emekçileri köleleştiren performans dayalı sömürü sistemine teslim olmayacaklarını, bunun için üretimden gelen güçlerini kullanacaklarını vurguladı.

TTB Merkez Konseyi üyesi **Fatih Surenkök**, "Biz sizi bu insanlık dışı koşullarda muayene etmek istemiyoruz" dedi.

AKP hükümetinin halkın en temel hakkı olan sağlık hakkını kendi pazarına çevirmeye çalışması, sağlık emekçileri performans adı altına daha çok çalıştırılması da bu politikanın bir ürünüdür. Yapılan eylemlerde emekçiler bu sömürü sistemine teslim olmayacaklarını ve mücadelelerine devam edeceklerini belirtmektedir.

Bozyaka sağlık emekçileri grevde!

İzmir: İzmir'de bulunan Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi çalışanları 28 ve 29 Kasım günü saat 10.30'da itibaren uyarı amaçlı hizmet üretmeme eylemi gerçekleştirdi.

Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi Başhekimlik binası önünde bir araya gelen SES'e bağlı hastane çalışanları hastane yönetimini uyararak ve kötü koşulların düzeltilmesi için yaptıkları grevi, basın açıklaması ile başlattı.

"Bu daha başlangıç mücadeleye devam", "Sağlıkta ticaret ölüm demektir" vb. sloganlar atan işçiler angarya işlere, keyfi yer değiştirmelere, performans dayalı sağlık hizmetine karşı hizmet üretmeyeceklerini dile getirdi. Eylemde, "Sağlık çalışanlarının ölüme davetiye çıkaran koşullarda çalışmasına son verin" denildi.

İzmir: Muğla Yatağan'da günlerdir devam eden direnişi ve en son işçilere dönük saldırıyı konuşmak için Tes-İş Yatağan Şube Başkanı **Fatih Erçelik** ve Tes-İş Sendikası Yatağan Teşkilat Sekreteri **Kemal Özcan** ile görüştük. Erçelik bize süreci özetlerken, Özcan ise işçilerin özelleştirmeye neden karşı oldukları anlattı.

- Öncelikle yaşanan süreci özetler misiniz?

Tes-İş Yatağan Şube Başkanı Fatih Erçelik: Süreç aslında 27 Ağustos'ta Özelleştirme İdaresi'ne bağlandığımız ilanı ile başladı. Bizler de ilan çıktıktan sonra bir toplantı aldık, neler yapabiliriz diye. Daha önce zaten yılbaşında başlayan bir süreçte oluşturduğumuz komitelerimiz vardı. Çünkü sıranın bize geleceğini biliyorduk.

Esnaf komitesi, işyeri, siyasi partiler, köy komiteleri gibi 10'ar kişilik on komite kurduk, "bunları biliyor musunuz" şeklinde bildirimler hazırladık. Sonra süreci çadıyla devam ettirme kararı aldık. İki aydan fazla bir zamandır direniş çadırımızı kurmuş durumdayız. Daha önce ise altı aylık küçük bir çadır deneyimimiz olmuştu, Tınaz Bağyaka Kömür Yatağı'nın özelleşmesi ile ilgili yerel bir ihale açılmıştı. Genel Müdür ihaleyi alarak Yeniköy'e götürmüştü. Biz de buradan toplanıp Yeniköy'e gittik, orada o ihalede 650-700 jandarma vardı, çıkan arbedede ihaleyi iptal ettirdik.

Bugün kurulu olan çadır bizim ikinci direniş çadırımız. Baktığınız zaman Tes-İş Sendikası 1953'te kuruldu kurulalı ilk çadırı da Yatağan şube kurmuştur. Bizim bir mücadele geleneğimiz var, eylem yapmazsanız, işçinin önüne düşmezseniz işçi sizin önünüze düşer. Dikkat ettiyseniz enerji işçisiyle maden işçisi sürekli birlikte mücadele etmiştir, tek şube gibi hareket etmiştir. Biz her zaman bir elmanın yarısı gibi hareket ettik. Birlikten güç doğuyor, bizim başarımızın sırrı da bu.

- En son Yatağan ve Milas'ta işçilere yönelik bir saldırı yaşandı, orada nasıl bir karşı koyuş gösterdiniz?

Yatağan işçisi ekmeği için direniyor!

- Biz ilk önce AKP İl Başkanından randevu talep ettik, iki ay bize randevu verilmedi. En son Başbakan gelecekti; bizler de ne yapalım diye düşünürken toplanıp AKP il binasının önüne gittik. Polis kortejiyle karşılaştık; işçilerin kararlı duruşu o barikatı yıktı, ikinci kez polis barikatı vardı.

TOMA'larla su sıkıtlar, yani artık biz ölmeye göze almıştık. Ertesi gün Milas'a gittik, orada insanlar daha kenetlenmişti, çünkü ciddi bir kitlelilik vardı. Hiç yoksa 6 bin kişi vardı, insanlar birbirinden güç aldı. Orada da bize çok ciddi bir müdahale oldu, biz vatan haini ya da terörist değil ki, 5 metre yakından sıkılır mı? TOMA'nın içine biber gazı koymuşlar. **Bunların bu müdahalesi bizim daha fazla kenetlenmemizi sağlıyor, bunlar bunun farkında değil.** İşçiler yılmıyor, onlar saldırdıkça birbirilerine daha fazla güveniyor.

Bizim içimizde sağcı da var solcu da var ama biz ekme kavgası veriyoruz. Bizim birinci amacımız buraları kimseye peşkeş çekmemek, ondan sonra kendi ekme kavgamızı veririz. Böyle olduğu için birçok emek dostu bize destek veriyor.

"Özelleştirme, devlet politikası..."

- Tes-İş başkanı ile sürece dair konuştuk. Sizinle de özelleştirme üzerine biraz konuşalım isterseniz?

Tes-İş Sendikası Yatağan Teşkilat sekreteri Kemal Özcan: 33 yıldır çalışıyorum ben. 20 yıldır da özelleştirme ile ilgili maden ocaklarında, termik santraller satılması sürecini yaşıyoruz. Daha önce bu saldırılar iki kez yaşandı, ikisini de biz Yatağan halkı, işçileri olarak geri püskürttük, hatta 2000 yılında ihalesi bitmiş devir aşamasına gelmişti, biz devir edilmesini engelledik.

Tabii; hükümetler bunu özelleş-

tirmeyi devlet politikası haline getirdi, daha önce başka bir hükümet vardı şimdi ise AKP hükümeti var. AKP iktidarı da aynı şekilde termik santralleri, maden ocaklarını özelleştirmeye devam ediyor. Santrallerin maden ocaklarının peşkeş çekilmesinden vazgeçmedi, satılması dağıtılması şeklinde devam ediyor yani para edecek ne varsa elden çıkarıyor. Tabii; biz bu mücadeleyi topyekun yapamadık, işçi sınıfı olarak burada bizim zaafiyetimiz var, herkes kendi sırasını bekledi. Hatırlanacağı üzere Seyitömer, Sivas-Kangal santralleri devredildi, satıldı, Habidabat doğal gaz satıldı, sırasıyla satışa devam ediliyor.

- Özelleştirme işçiler için ne anlama gelmektedir?

- Yani işçilerin sadece kendi çıkarları kendi menfaatleri için mücadele ediyor ya da karşı çıkıyorlar diye düşünebilirler ama bizim sırf bununla ilgili talebimiz yok. Bizim çıkarlarımız korunsun da özelleştirme devam etsin, satılsın, işçilerin hakları korusun, devam etsin de demiyoruz. Biz özelleştirmeye cepheden karşıyız, yani bizlere, işçilere özelleştirme büyük kazanç da sağlayabilir ama bu işletmeleri halkın 90 yıllık birikimleridir, vergileri ile yapılmıştır diye düşünüyoruz. **Biz özelleştirmeyi ülkenin bağımsızlığına saldırı, demokrasisine saldırı, emeğine saldırı olarak görüyoruz.** Enerji özellikle en önemli iş koludur; düşünün enerjiyi özelleştiriyorlar, yani ülkenin can damarını satmaya kalkıyorlar.

Aynı zamanda özelleştirilen yerlerdeki işçinin emekçinin durumu ortada, ya işsizler ya sendikasız ya 4C'ye mahkûm oluyorlar, iş güvenliği olmuyor. Çok kötü, vahşi koşullarda çalıştırılıyorlar, 8-10 işçinin yapacağını işi bir işçi yapıyor. Zaten Yatağan, Muğla halkı da istemiyor özelleştirmeyi çünkü bu halkın elinden tarım arazileri alındı, maden ocakları, zeytinlikler bitirildi. O günlerden bugünlere geldik; hava kirliliği vardı, arıtma tesisleri yapıldı şimdi yabancı sermayeye satıldı.

Bu halk sıkılmış limona döneceğini biliyor, halk da bizi destekliyor, köylü de bizi destekliyor çünkü tarım yok, hayvancılık yok, tek geçim kaynağı termikte çalışanlar.

BELTAŞ işçileri kazandı!

İstanbul: Beşiktaş Belediyesi'nin taşeron şirketi BELTAŞ'ta sendikali olmak için mücadele eden işçilerin direnişi, şirketin açtığı davaları geri çekmesiyle zaferle

sonuçlandı. İşgal ettikleri CHP Beşiktaş Belediyesi'nde açlık grevinde olan Genel-İş üyesi işçiler, BELTAŞ yetkililerinin davadan çekildiklerine dair mahkemeye dilekçe vermesinin ardından, direnişi bitirdi.

Açlık grevini sonlandıran işçi-

ler, Beşiktaş CHP İlçe Binası'na astıkları pankartları toplayarak işgal eylemine de son verdi. İşçiler direnişin kazanımıyla sona ermesinin ardından çağrıda bulunarak, **26 Kasım** günü akşam saatlerinde CHP Beşiktaş İlçe binasında zafer kutlaması yaptı.

Türk sermayesinin birikim süreci ve HES'ler

Hemen her gün gazetelerde Hidroelektrik Santraller (HES'lere) dair haberler yer alıyor. Ya yeni bir HES yapımı ya da yapılan HES'lerin sonuçlarını okuyoruz. Derelerin bu kadar çok gündeme gelmesinin nedeni "Dereler boşa mı akacak" (R. T. Erdoğan) zihniyetinin ya da "çevre dancılığının" dereleri kâr-ticaret alanına çevirmesi olduğunu artık herkes biliyor.

"Karanlıkta kalacağız" söylemiyle her dere üzerine bir baraj yapma sevdasının şaibeliği, halka mı, sermayeye mi hizmet konusunda AKP hükümetinin sınıfsal tercihinden ileri gelir. Hemen her baraj açılışında halka hizmetten dem vurulur, fakat dereleri kurutan, doğayı tahrip eden ve ekolojik dengeyi bozan hizmet açıktır ki, halka değil sermayenin birikim sürecine hizmettir. Enerji sektöründe Türk sermayesinin HES'lere yönelimi 2000'li yılların başlarında başladı. Bu yönelim 2007-2008'lerde doruk noktasına ulaştı. 2008 sonrası sermaye

yöneliminde yavaşlama başladı. 2013 yılı başlarında Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu (EPDK) verilerine göre 900 civarında elektrik üretim lisansı verilmiştir. Derelere baraj yapacak şirketler daha çok anonim ve limitet biçiminde örgütlenen şirketlerdir. Üretim lisansı olan şirketlerin 582'si 20 MWM kurulu gücün altında üretim yapmayı planlarken, 50 MWM gücünde elektrik üretecek HES sayısı 116'dır.

Dereler özelleştiriliyor

HES yapılan ve yapılması planlanan il sayısı 71'dir. **Bu ülkenin tüm derelerinin özelleştirildiği anlamına geliyor.** HES yapılması için verilen üretim lisansının bölgelere dağılımı Türk sermayesinin de yoğunlaştığı alanları gösteriyor. Doğu Karadeniz bölgesi için verilen HES üretim lisansı **245**, T. Kürdistan'ında **252**, Akdeniz'de ise **133** adettir.

Türk sermayesinin HES'lere olan ilgisi kuşkusuz ki karanlıkta kalma korkusudur. Bahse konu olan karanlık, sermaye birikiminin ihtiyacı olan enerjinin sağlanamamasının sermaye cephesinde yaratacağı karanlıktır. Türk sermayesi emek-yoğun sektörlerde (tekstil-inşaat gibi) elde ettiği birikimi, teknoloji yoğun sektörlerle açarak daha da artırma yönelimine girdi. Bu aşamada ihtiyaç duyulan ilk şey enerjidir. Maliyeti düşük bir enerji kaynağı elde etmenin sermaye açısından tek yolu vardır. O da, "yenilenebilir enerji" denilen HES'lere yönelmektir. Bu hızla gerçekleştirildi. HES'lere yönelimde sermayedarlar, hem kendi ihtiyaçlarını karşılama hem de enerji satışı yapma amacı taşıyordu. ADD Madencilik Sanayi ve Ticaret A.Ş. enerji alanında 6 farklı isimle yatırım yaparak hem enerji satışı hem de ihtiyacı olan enerjiyi kendi üreterek maliyeti düşürmeyi hedefliyor. Beyaz eşya üretimi yapan Zorlu Holding'in enerjiye yönelmesi de aynı amacı taşıyor.

Türkiye'nin dört bir yanına HES inşa eden şirketlerin varlığı, sermayenin düne kadar birikim

sağladıkları alanın dışına taşıdığı, sermaye birikim sürecini emek yoğun sektörlerle birlikte, teknoloji yoğun sektörlerle devam ettirme çabası içinde olduğunu gösteriyor. EPDK'nin 900 civarında üretim lisansı verdiği şirketlerin son 12 yıllık dönemde kurulması da aynı duruma işaret ediyor.

Devlet doğayı metalaştırıyor

Devlet bugüne dek büyük sermayenin, sermaye birikimi için ihtiyaç duyduğu enerjiyi temin edebilmesinin önündeki bürokratik engelleri kaldırdı. Barajların yapılacağı alanların SİT alanı olması ya da dünya mirası olarak kabul edilmiş alanlar olmasına hiç aldırış etmeden bunu gerçekleştirdi. HES'lerin yapıldığı bölgede yaşayan halkın direnişi ve verilen hukuk mücadelesi karşısında da sermayenin önüne çıkan engelleri aşmak için her yolu deniyor. HES protestolarına katılanlara eyleme katılma cezası dahi veriyor.

Hiç bir yasal ve bürokratik engelin kalmaması açısından meclis komisyonunun elinde "**Su Kanun Taslağı**" var. Devlet doğayı metalaştırıyor ve bunu halka hizmet olarak gösteriyor. Sermayesinin HES'lere yönelimi, Türkiye'nin cennet köşesi olarak tabir edilen yerleri, barajların yapıldığı alandaki doğal hayatı, ekolojik dengeyi, tarihi mekânları, bütün doğayı ve canlı yaşamını azami kâr elde etmek uğruna tahrip ediyor. Ülkenin hemen her köşesinde, doğrudan yaşam alanlarını etkileyen HES'ler nezdinde, çevre duyarlılığı, hak talebinde bulunma, haklarını savunma, bizzat fiili eylemlerle gelişmiş durumda.

Bu duyarlılığı doğrudan siyasi taleplere dönüştürmek ve sınıfsal-siyasal bir mecraya çekmek, verilen mücadelenin kalıcı kazanımları açısından elzemdir. Biriken öfkeyi bu eksenle örgütlü bir güce dönüştürmek devrimci güçlerin daha aktif çalışmalarlarıyla mümkündür. Sermayenin örgütlülüğüne karşı başka bir alternatifimiz yoktur.

Emekçinin Gündemi

Asgari ücret kampanyasını nasıl ele almalıyız?

Geçen haftaki yazımızda asgari ücretin işçi sınıfı açısından önemine vurgu yapmıştık. Aralık ayında başlayacak olan kampanyanın bu önemi kavrandığı oranda çalışmalar verimli olacaktır. Asgari ücret kampanyasına neden ihtiyaç olduğu sorusuna geçen sayımızda kısaca değinmiştik.

Yaklaşık 5 milyon işçinin kaderini belirleyen asgari ücret, diğer bütün çalışanların da ücretini dolaylı olarak belirlemektedir. Asgari ücretin belirlenmesi bu nedenle önemlidir. En büyük toplu iş sözleşmesi olması bunun içindir.

Her yılın sonunda belirlenen asgari ücret, aslında biz işçilerin yaşamına ve emeğine verilen değeri de göstermektedir. Simit ve çay parasına bizi mahkum edenlere karşı, asgari ücret için söylenecek-yapılacak her türlü mücadele meşru ve haklıdır.

Uzun süredir üzerinde tartışmalar olan asgari ücret için hükümet, yerel seçim öncesi göz boyaması yapabilir. Hükümetin bu dönem asgari ücreti vergi dışı tutabilme olasılığı bulunabilir. Kıdem tazminatının gaspına karşı da düşünülen asgari ücret, kıdem tazminatı ertelenince şimdilik belirsiz bir hal almaya başladı. Ancak her haliyle asgari ücret açıklanacaktır. Ocak ayı içerisinde açıklanacak olan ücret, bütün bir yıl yaşamımızı etkilemesine rağmen, Aralık-Ocak gibi kısa zamanda tartışılmaktadır. Ama önemli duyarlılıklar da bu süreçte oluşmaktadır.

Yapılacak kampanya süresinin kısa olması nedeniyle örgütlenecek faaliyet normal faaliyetten daha fazla emek ve çaba gerektirmektedir. Bu nedenle kampanyanın bizim için önemi; işçi sınıfına yönelik yapılacak faaliyette, sınıfa ne kadar ulaştığımız ve kampanyamızın politikalarını sınıfa ne kadar taşıdığımızı bağlı.

Genelde kampanyalarda daha çok faaliyetin amacı değil araçları olan işler yapılır, böylece kampanyada görevlerimizi yapılmış oluruz. Ancak bizler bu kampanyada esas amacımızdan asla uzaklaşmamalıyız. Amacımız işçi sınıfı içinde çalışma yapmaktır. Bunun için kullanacağımız afiş, bildiri vs. her türlü materyal sınıfa ulaşmak için kullanılan araçlardır sadece. Bu nedenle esas olarak işçilerle buluşmak hedefinden asla şaşmamalıyız.

İşçi sınıfının en temel sorunlarının başında olan ve yaklaşık 5 milyon kişiyi ilgilendiren kampanyanın başlangıç yerlerini öncelikle programlamalıyız. Çünkü her faaliyetin başarısı öncelikle plan programın nasıl yapıldığına bağlıdır.

Bu nedenle kampanyaya başlarken hedeflediği kitle ve kitlelere ulaşılacak yerler önemlidir. Öncelikle asgari ücretle işçilerin çalıştığı havzalar, büyük fabrikalar ile yaşam alanları ile üretim alanların aynı olan bölgeler seçilmelidir. Kampanya boyunca ağırlık verilen alanlarda kalmak ve yoğunlaşmak sonuç almak bakımından daha verimli olmaktadır. İşçi sınıfı içinde faaliyetin sürekli olması ve kalıcılığı ancak böyle sağlanacaktır. Bizler açısından kampanya aynı zamanda **sınıftan öğrenme** pratiği olmalıdır. Her buluşma ve ilişki bize yeni şeyler öğretecektir, buralardan öğrenmeliyiz. İşçi sınıfının sorunu kendisi için sınıf olma yanındır. İşte orada sınıfının bilinçli işçiler olarak devreye gireriz ve girmeliyiz. Ancak öncelikli olarak sınıfın çelişkilerini çözümlenemizde yapılacakları sırasıyla yaparak ilerlemeliyiz. Bu kampanyamızın buna hizmet etmesi için hepimiz üzerimize düşen görevlerimizi yerine getirirsek şüphesiz ki verimli sonuçlar alabiliriz.

Kampanyanın araçları olan bildiri, afiş vb. tüm araçlar esas olarak buralarda kullanılmalıdır. Bu yolla ulaşılan kitlelerle ilişki kurma ve bu ilişkileri süreklileştirme amaçlanmalıdır. Ancak merkezi alanlar da unutulmamalıdır. Kampanyanın daha geniş bir kesimde duyulabilmesi için merkezi yerlerde çalışmalar şarttır.

Merkezi bir eylemle sonlandırılacak olan kampanya; genel anlamda asgari ücret sorunu üzerinden işçilere sınıf bilinci kazandırmaya hizmet edecektir. Diğer yanı sıra ise işçi sınıfı içerisindeki çalışmalarımızın gelişimi; sürekli ve kurumsal bir faaliyete dönüşmesi bakımından önemlidir. Asgari ücretin işçi sınıfı açısından önemini kavrandığı ve kavratılabildiği oranda, bu alanda yürütülen çalışmaların değeri de daha iyi anlaşılacaktır.

#Direnişçi İzmir'de

İzmir: Kıdem tazminatının gaspına karşı işçiler, sendikalar aracılığıyla tepkilerini göstermeye devam ediyor. DİSK, başlattığı #direnişçi kampanyası kapsamında **27 Kasım** günü İzmir'de kıdem tazminatının kaldırılmasını protesto ederek "**hayatı durdururuz**" mesajı verdi.

Basmane Meydanı'nda bir araya gelen binlerce DİSK'li işçi, yürüyüş boyunca sık sık "**İşçilerin birliği sermayeyi yenecek**", "Ölme var, dönmek yok, tazminatı vermek yok", "**Bu daha başlangıç, mücadeleye devam**" vb. sloganları haykırdı. Eyleme Genel-İş ile Birleşik Metal-İş Sendikalarının üyesi işçilerin kitlesel katılımının yanı sıra pek çok demokratik kitle örgütü de katılarak destek verdi.

Konak Meydanı'na gelen işçiler adına DİSK Genel Başkanı **Kani Beko** konuştu. Beko açıklamada, hükümetin tüm işletmeleri yandaşlarına peşkeş çektiğini, şimdi ise işçilerin kırmızı çizgisi olan kıdem tazminatına göz diktiğini dile getirdi. Beko, "**Biz isten çıkarma maliyetlerini düşüren hiçbir taslağı kabul etmiyoruz. Biz DİSK olarak bu taslakları çöpe atmakla mükellefiz. İşçilerin haklarına el uzatmaya kalkışırsanız, Ankara'ya geliriz, hayatı durdururuz, dünyayı başınıza yıkarız.**" dedi.

“Devlet suç işliyor”

İstanbul: Bu hafta Galatasaray Meydanı'nda yapılan 89. “F oturması” eyleminde hasta tutsak **Salih Tuğrul**'un sağlık durumu konu edildi.

Salih Tuğrul 57 yaşında felçli ve hafızasının yitirmiş olmasından ötürü ATK “cezaevinde kalmaz” raporu verdi ama TMSH Siirt, Salih Tuğrul hakkında “toplum güvenliği için tehlikeli” diye görüş bildirdiği için hala hapisyanede tutuluyor.

İHD Cezaevi komisyonu adına **Ebru Rüya** yaptığı açıklamada, devletin hasta tutsakları serbest bırakmayarak insanlık suçu işlediğini belirtti ve hasta tutsaklara özgürlük istedi.

“İnsanlık suçunun ortağıdır”

İstanbul: 453. haftasında **Cumartesi Anneleri** 19 yıldır kayıp olan **Nihat Aydoğan**'ın akıbetini sordu. Eylemde, 1994 yılında Mardin'de gözaltına alınıp kaybedilen Nihat Aydoğan'ın eşi **Halime Aydoğan** yaptığı konuşmada “Onu devlet kaybetti” dedi.

Kızı ise babasının Almanya'da çalıştığını zannederek büyüdüğünü ancak annesinin sürekli bu eylemlere gelmesinden babasının kayıp olduğunu anladığını söyledi. Cumartesi Anneleri adına basın açıklamasını **Gülseren Yoleri** okudu. Aydoğan'ın kaybedilme sürecinin anlatıldığı açıklamada, onun Kürt düşmanı zihniyetin kurbanı olduğu belirtildi.

Mahsun Yap şüpheli bir şekilde öldürüldü

H. Merkezi: Edirne 54. Mekanize Piyade Tugayı'nda 6 aydır zorunlu askerlik yapan 22 yaşındaki **Mahsun Yap**, 24 Kasım gecesi şüpheli bir şekilde yaşa-

mını yitirdi. Yap'ın ailesine önce “*Askeri araç altında kaldı*” açıklaması yapıldı.

Daha sonra da, “*Askeri araç devrildi, üç asker altında kaldı. Mahsun Yap öldü*” şeklinde bir ifade kullanıldı. Cenaze İstanbul Adli Tıp Kurumu'na getirilirken, askeri yetkililer bu kez “İç

kanamayla öldü” şeklinde bir açıklama yaptı.

Yap ailesi, ölümün şüpheli olduğu görüşünde. Mahsun Yap'ın cenazesi, Yenibosna'daki Adli Tıp Kurumu'ndan alınarak, 26 Kasım günü Dersim'de defnedildi.

Kart kurttan bilinmeyen dile, bilinmeyen dilden keresteye...

Habertürk gazetesinin Bilgi Edinme Yasası'nın “imkânlarını” kullanarak Türk Dil Kurumu'na Kürt kelimesinin anlamını sormasına karşılık aldığı yanıt tartışmaları beraberinde getirdi.

Biz de bu şekilde, Bilgi Edinme Yasası sayesinde Kürt kelimesinin ne anlama geldiğine dair aydınlanmış olduk. Bu yasayı çıkaranlara, öncelikle teşekkür edelim(!) Yoksa Kürt kelimesinin nereden geldiğini merak eden bizler, nasıl aydınlanacaktık?

Velhasıl Habertürk'ün sorusuna TDK Başkanı **Prof. Dr. Mustafa Kaçalin** cevap verdi. Sözcüğün kökeni için Prof. Dr. Tuncer Gülensoy'un hazırladığı ve TDK'nın yayımladığı Türkiye Türkçesi Türkçe Sözcüklerin Köken Bilgisi adlı kitaptan yararlanılmış.

Sözcük için şu 3 anlam ifade ediyor; “*Ön Asya'da yaşayan bir topluluk ve bu topluluktan olan kimse (Orta Türkçe), 'Kayın ağacı, bundan yay, kamçı, değnek gibi şeyler yapılır.' (Divanü Lugati't-Türk), 'Kerestelik bir tür ağaç' (Denizli yöresi).*”

Ayrıca Pamukkale Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Öğretim Üyesi Doç. Dr. Süleyman Solmaz, Kürt kelimesine dair Anadolu'da farklı kullanımlar olduğunu belirterek şunları söyledi; “Kürt kelimesi, Denizli Acıpayam İlçesi'ne bağlı Dariveren kasabasında ‘*Dağlık ve kayalık yerlerde yetişen siyah üzüm gibi meyveleri olan sağlam kerestelik bir ağaç.*”

Solmaz Amasya, Tokat, Fatsa, Arapgir, Ünye ve Konya gibi Anadolu'nun farklı yörelerindeki kullanıma dair de şunları aktarıyor; “*Kuytu yerlere toplanmış kar ya da kum yığını anlamına gelen kürtüm, kurtuk,*

kürtük gibi kelimeler ile anılıyor. Yine Konya yöresinde kürt, çiğ anlamına, Sarıkamış bölgesinde ise kürt koçu, kürt küpesi gibi bir çeşit kilim olarak kullanılıyor. Bu anlamlar Anadolu insanının ağızlarında yaşadığı ve yazılı dilde olmadığı için kelimenin saklanması açısından önemli buluyoruz.”

Sonda söyleyeceğimizi başta söyleyelim, belki içimiz rahat eder... TDK'nın verdiği bu yanıt, gizlenmeye çalışılan bir **inkar** ve buna bağlı bir **asimilasyon** anlayışının göstergesidir. Kürtleri bir topluluk olarak tanımlamak, bir ulus olduğunu reddetmek anlamına geleceği gibi **ulus olmaktan doğan haklarının da (başta devlet kurma) inkarı** anlamına gelmektedir. Yani Kürtleri dağda kışın kart-kurt sesi çıkartmasından tanımlayan anlayışın inceltilmiş halidir bu. Ve aslında bir şeyleri artık istediğin gibi inkâr edemememin rahatsızlığı, rahatsızlığı olduğu kadar da pervasızlığıdır...

Gelelim kerestelik bir ağaç mevzusuna. Denizli yöresinde Kürt'e ne denir bilemiyoruz ama bahsi geçen “kerestelik bir tür ağaç” tanımlaması anlatsa anlatsa TC'nin bu ülkede yaşayan insanları nasıl gördüğünü anlatır. Hepimiz birer kerestelik ağacız devlet için. Ve böyle olduğunu, bu ülkenin bölünmez bütünlüğünün yılmaz bekçileri dahi iyi bilirler, hatta bunu bildikleri halde bilinçli olarak bekçiliğe devam ederler.

Elbette kelimelerin farklı anlamları olabilir, değişik yörelerde kullanımları değişebilir, kelimeler de zamanla değişebilir... Bunlara amenna. Ancak sen bir devlet kurumu olarak, yaşadığı coğrafya üzerindeki bir ulusun isminin ne anlama geldiğini, bir ulus tanımlaması olarak yapmayı; taaa Denizli'nin bir kasabasına kadar gidip orada ne dendiğini bulup resmiyete döküyorsan orada dur derler sana...

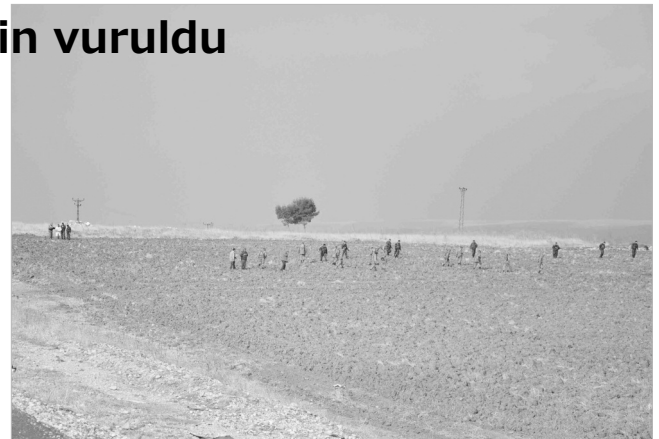
Yine biri “dur” ihtarına uymadığı için vuruldu

Hatırlanacağı üzere 17 Kasım'da Nusaybin'de 3 Rojavalı “dur ihtarına uymadı” denilerek özel hareket timleri tarafından katledilmişti. Bu olay daha sıcaklığını korurken bir başka olay patlak verdi.

Genelkurmay Başkanlığı, Kilis'te “dur” ihtarına uymayan 1 araca ateş açıldığını, araçta bulunan 2 kişinin yaralandığını duyurdu. Genelkurmay sitesinde yayımlanan haberde, arabayla kaçakçılık yapan kişilere ateş açıldığı ve araçta, hafif yaralı bir

Türk vatandaşı ile Suriye uyruklu bir kişinin yakalandığı savunuldu.

Açıklamaya göre; Kilis Gülbaba'daki 1'inci Hudut Alay Komutanlığı Mehmet Yaylacı Hudut Karakol sorumluluk sahasında bir aracın Suriye'den Türkiye'ye doğru yaklaştığının tespit edildiği, aracın “dur” ihtarına uymaması üzerine ateş açıldığı iddia edildi.

Askerlerin yaraladığı ve daha sonra tutuklanan 2 kişinin bulunduğu araçtan 40 litre zeytinyağı çıktı.

Devlet şiddetine karşı #DirenKadın

H. Merkezi/Kadın Komisyonu:
25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'nü geride bırakırken, geçtiğimiz sayıda yer veremediğimiz eylemleri yayımlıyoruz:

Sokağı'ndan geçerken burada çalışan trans kadınların yanında olduklarını belirten sloganlar atarak Sevinç Pastanesi önüne geldi ve burada açıklama yaptı.
* 25 Kasım'da şiddete karşı

Meydanı'na yürümek istedi, polis barikatıyla karşılaşan kitle burada oturma eylemi gerçekleştirdi. Eyleme **Yeni Demokrat Kadınlar** da katıldı.

HAMBURG

* Aralarında **ATİK-Yeni Kadın**'ın da bulunduğu Hamburg'taki kadın örgütlenmeleri 25 Kasım günü bir yürüyüş gerçekleştirdi. 9 Ocak'ta Paris'te katledilen 3 Kürt kadın siyasetçiye atfedilen eylemde katliam kınanırken, Fransız devletinin ve yargısının hala katliamın gerçek sorumlularını açığa çıkarmadığına yer verildi.

* Yeni Kadın'ın gerçekleştirdiği panele **Prof. Dr. Şebnem Korur Fincancı**, İstanbul LGBTT Dayanışma Derneği adına **Kivılcım Arat** ve Yeni Kadın'dan **Zeynep Şakar** katıldı. Özellikle kadınların yoğun ilgi gösterdiği panel, canlı bir ortamda gerçekleşti. Panelde katılımcılardan İstanbul'da LGBT bireyler için açılan misafir evi ile dayanışma için yardım toplandı.

BASEL

* 23 Kasım günü İsviçre'nin Basel kantonunda İsviçre Özgür Kadın Hareketi'nin çağrısıyla bir yürüyüş düzenlendi. Bizler de **Yeni Kadın** olarak flama ve sloganlarımızla hem kadına yönelik şiddeti teşhir ettik hem de "görünmeyen emeğin görünür kılınması" için başlattığımız kampanyayı öne çıkarmaya çalıştık. Yanı sıra Türkçe ve Almanca bildirilerimiz dağıttık.

* 25 Kasım günü ise Schifflände'de Amazon heykelinin yanında Yeni Kadın olarak **SKB** ve **SYKP Kadın Grubu** ile ortak bir stant açtık.

ZÜRİH

25 Kasım'da İsviçre'nin Zürih kantonunun en işlek yerinde, İsviçre Yeni Kadın ve İsviçre Demokratik Kadın Hareketi olarak bir eylem gerçekleştirdik. Paraplatz'da gerçekleştirdiğimiz eyleme yerli kadın kurumları da destek verdi.

LONDRA

* 25 Kasım vesilesiyle sürdürülen çalışmalar, 30 Kasım günü bir yürüyüşle sonlandırıldı. Yeni Kadın'ın da bileşeni olduğu **Londra Kadın Dayanışma Platformu** etkinliklerine atölye çalışmaları yaparak başlamıştı. 30 Kasım günü **Haringey Civic Centre** önünden başlayan ve Kurdish'in önünde sonlandırılan yürüyüşte "**Long live 25 November international day to violence against women!**" yazılı bir pankart taşındı. Ayrıca sloganlarla şiddet protesto edildi.

AMED

* 25 Kasım günü, **DÖKH**'ün çağrısıyla Ofis AZC Plaza önünde bir araya gelen ve aralarında YDK'nın da bulunduğu kadın örgütlülükleri ve cinsiyet özgürlükçü LGBTİ aktivistlerinin de yer aldığı kitle, erbaneler eşliğinde yürüyüşe geçmek istedi. Polisin kitleyi çembere almasıyla kadınlar bu ablukayı yarararak, DTK İl Binası ve Koşuyolu istikametinde yürüyüşe geçti. Bağlar'a gelindiğinde polis engelini aşan kadınlar, yolu trafiğe kapattı. Biz de yürüyüşe, "**Bu 'utanç' bizim değil! Cinsel şiddete karşı, yaşasın örgütlü mücadelemiz**" yazılı pankartımızla katıldık. Eyleme **YDG** de destek verdi.

* 26 Kasım günü Dicle Üniversitesi'nde **Keskesor LGBTİ**, **DÜÖ-Der Kadın Öğrenci Topluluğu** ve **Yeni Demokrat Kadınlar** olarak çağrısını yaptığımız etkinlik Eğitim Fakültesi kantininden, fakülte bahçesine doğru yapılan yürüyüşle başladı. Polisin, Eğitim Fakültesi önüne çok sayıda zırhlı araç ve çevik kuvvet takviyesi yaptığı gözlenirken; bahçede toplanan kitle, zaten uzunca zamandır kampüs alanını zapt etmiş bulunan polis "eşliğinde" etkinliğe devam etti. Açıklamada Paris'te katledilen Kürt kadınlarına, Şakran'da cinsel tacize uğrayan YDK'lı **Elif Kaya** ve katledilen trans birey **İdil**'e değinildi.

İZMİR

* 25 Kasım günü **İzmir Kadın Platformu** imzası ile biraraya gelen yüzlerce kadın, Alsancak Tren Garı önüne gelerek "**Devletin her türlü şiddetine karşı isyandayız**" mesajı verdi. Biz de **YDK** olarak "**Cinsel şiddete karşı isyandayız**", "**Tecavüz Cumhuriyeti TC**", "**#DirenElif yalnız değilsin**" vb. dövizlerin yanı sıra "**Elif Kaya'ya Özgürlük**" yazılı Elif'in resimleri ile eylemdeki yerimizi aldık. Kadınlar Bornova

durmak için içlerinde **YDG**'li kadınların da olduğu üniversiteli kadınlar, Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi önünde toplanarak okul içinde bir yürüyüş gerçekleştirdi. Üniversiteli kadınlar okul içinde yaptıkları kısa yürüyüşün ardından eylemlerine metroda devam etti. Metroda turnikelerden atlayan kadınlara engel olmaya çalışan güvenlik birimleri kadınların "**ücretsiz ulaşım hakkı**" sloganları ile geri çekildi. En son vagona binen kadınlar alkış, zılgıt ve sloganlar eylemlerine devam etti.

MERSİN/TARSUS

25 Kasım'da Yarenlik Alanı'nda Eğitim-Sen ve **KESK**'in çağrısı üzerine biraraya gelen Tarsus halkı, "**kadına şiddete hayır**" dedi. Meşalelerin taşındığı yapılan eylemde alkış ve zılgıtlarla sona erdi. Açıklamada halk, kadına yönelik şiddete karşı "**suskunluğu**" sloganlarla bozdu.

ANKARA

25 Kasım'da **Ankara Kadın Platformu** tarafından gerçekleştirilen eylem için Kolej Meydanı'nda buluşularak Ziya Gökalp Caddesi'ne yüründü. Coşkulu geçen yürüyüşün ardından bir açıklama yapıldı. **Yeni Demokrat Kadın**'ın örgütleyicisi olduğu eyleme **YDG**'li Kadınlar da katıldı.

İSTANBUL

25 Kasım akşamı, **25 Kasım Kadın Platformu** Galatasaray Lisesi önünde toplanarak Taksim

Göğün yarısı

Ev işçisi kadınlar ve talepleri

Kadın emeğine dair görünmezlikten, ucuz iş gücü-aile bütçesine katkı olarak kabul görmesine, aile içi-annelik görevlerini aksatmamak üzerinden şekillendirilmesinden, bu amaçla emeğin esnekleştirilmesinde bir basamak olarak kullanılmasına kadar onlarca başlık sıralayabiliriz.

Bu başlıklardan birini de, 4857 sayılı İş Kanununun değil, bunun yerine 6098 sayılı Borçlar Kanununun kapsamına giren, yani işçi statüsünde değerlendirilmeyen **ev işçisi** kadınlar oluşturuyor. Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) verilerine göre dünya genelinde 52 milyon ev işçisi bulunurken, bunların sadece % 10'u genel iş düzenlemeleri ve diğer işçilerle eşit ölçüde hak ve güvence kapsamında yer alıyormuş. Yani sorun sadece Türkiye ile sınırlı değil. Son aylarda, ev işçisi **Fatma Aldal**'ın çalıştığı evin penceresinden düşerek yaşamını yitirmesi ile ilgili davada (başta İMECE Kadın Sendikası olmak üzere kadın örgütlerinin mücadelesi sonucunda) SSGSS Kanununun 13. Maddesine göre iş kazası olarak kabul edilmesi, yine iki hafta önce **Rukiye Şimşek**'in aynı şekilde yaşamını yitirmesi ve SGK'nın "Kayıtlı İstihdamın Teşviki Projesi" kapsamında ev işçilerine yönelik sigorta zorunluluğu uygulamasının ardından denetimlerin sıklaşmasıyla ev işçiliği bir kez daha gündemleşmiş oldu.

Biz öncelikle, bahsi geçen sigorta zorunluluğuna bir göz atalım: Ev işçisi kadınların işverenleri tarafından (bir günlük dahi çalışsa) sigortalanması zorunluluğu önemli bir adımdır. Ancak bir yasayı yapmaktan daha önemli ve de zor olan şey, onun uygulama alanının garanti altına alınması, yani verilen bir haksa onun kullanımının garantilenmesidir. Bunun ilk adımı ise hak sahibinin, hakkının bilincinde olmasıdır. Türkiye'de 700 bin ev emekçisi bulunduğu, özellikle de göçmen kadın emeğinin gayet yoğun olarak kullanıldığı bu çalışma alanının iş kanunu içinde yer almadığı yani çalışma alanını düzenleyen bir yasa olmadığı, dolayısıyla yasal olarak sendika kurma hakları bulunmadığı sürece kadınların bu durumdan haberdar olmaları gayet zor görünüyor. Dolayısıyla ev emekçisi kadınların ilk talebi **İş Kanunu kapsamına alınmak** olmalıdır.

Ev işçisi kadınların sigorta hakkı bizim de sahiplendiğimiz ve savunduğumuz bir talep olmakla birlikte, yukarıda da bahsettiğimiz gibi altyapısı oluşturulmadan alınan zorunlu sigorta kararı ve bu bağlamda ev baskınları yapmak için sansasyonel kısmını oluşturmakta ancak emekçi kadınların iş koşullarında önemli bir değişiklik yaratmamaktadır. Ayrıca konuyla ilgili bir başka noktaya değinen Prof. Dr. **Gülşay Toksöz**, kadınların sigorta yaptırmak istemeyeceklerini şu şekilde ifade ediyor: "*Koca üzerinden yararlanılan sağlık sigortasının primlerinin kendisi tarafından ödenmesi yükümlülüğü, kısmi yaşlılık aylığına hak kazanmak için çalışması gereken sürenin uzunluğu (haftada 20 saat çalışan bir işçi için 41 yıl) ev işçilerini sigortalı olarak çalışmaktan caydırmaktadır.*"

Rukiye Şimşek'in ölümünün ardından bir açıklama yapan Kadın Emeği Platformu, ev işçileri ile ilgili yapılması gereken düzenlemeleri ise şu şekilde özetliyor: "*ILO 189 sayılı 'Ev İşçileri Sözleşmesi' hükümetçe onaylanmalı, iç hukukta buna uygun düzenlemelere gidilmelidir. Ev işçileri ya İş Kanunu kapsamı içine alınmalı ya da dünyada da örnekleri olduğu şekliyle ayrı bir Ev İşçileri Yasası çıkarılarak, çalışma koşulları düzenlenmelidir. Sendikalaşma ve örgütlenme hakkı tanınmalıdır. Gündelikçi veya aylıkçı çalışan tüm ev işçilerinin sosyal güvenlik çatısı altına alınması için gerçekçi ve uygulanabilir yasal düzenleme yapılmalıdır. İş kazası ve meslek hastalıkları yaşanmaması için ev işçilerinin işyerlerinde, önleyici tedbirlerin zorunlu tutulmalı; işçi sağlığı ve güvenliği risklerinin ortadan kaldırılmasının sağlanması için gerekli yasal düzenlemeler yapılmalı ve denetim artırılmalıdır. Kaçak çalışan göçmen ev işçilerinin kölelik koşullarına son verilmeli, çalışma şartları iyileştirilmeli ve ülkeye giriş çıkışlarının kolaylaştırılması sağlanmalı, kayıtlı çalışmalarının önündeki engeller kaldırılmalıdır. Tüm ev işçilerinin sigortalı olabilmesi için gerekli düzenlemeler gerçekleştirilmelidir. Ev hizmetlerinin mesleki standartlara kavuşturulması ve sunulan hizmetlerin sınıflandırılması için çalışmalar yapılmalıdır. En acil ve öncelikli olarak, benzer kazaların, cinayetlerin yaşanmaması için derhal kamusal bir düzenleme yapılmalı, tehlikeli koşullarda cam silme önlenmeli, gerekli tedbirler alınmalı ve 'yüksekten düşme' riskini ortadan kaldıracak ekipmanlar kamusal finansman ve teşvik ile tedarik edilmeli, kullanımı zorunlu tutulmalıdır.*"

Taşeron ve güvencesiz çalışma tarzı, sömürünün ve baskının doruğa tırmanması...

Egemenler çıkarları neyi gerektiriyorsa o doğrultuda ekonomi-politika uygulamalar. Sınıf karakteri sonucu sermayenin külfeti işçi sınıfına ve halka ödetilir. Bunun sonucu 2. Paylaşım Savaşı ile tahrip olan sistemin onarımı amacıyla ithal ikameci model uygulamaya konmuştur. Ancak 1973-74 krizi ile sistemde oluşan tıkanma, sistemi, uluslararası mali sermayeyi neo-liberalizm denen sömürü modeline itmiştir.

Bu politikanın ekonomik ve sosyal alandaki tahribatları 90'ların başında kendisini hissettirmeye başlamıştır. Öyle ki tüm dünyada olduğu gibi, Türkiye'de de elde edilen sınırlı sosyal-haklar gasp edilmeye başlanmış ve sömürünün doruğa tırmandırıldığı **esnek üretim** sürecine geçilmiştir. Bunun sonucu işsizlik artmış, çalışma saatleri uzatılmış, iş koşulları ağırlaştırılmış ve sosyal güvenceden yoksun kısa süreli çalışma tarzı öne çıkarılmıştır.

Taşeron ve Güvencesiz Sürecin Öne Çıkarılması...

Uluslararası kapitalizmin tüm dünya çapında uygulamaya koyduğu esnek üretim giderek Türkiye'de de hakim kılınmıştır. Özellikle 20. yüzyılın sonları ve 21. yüzyılın başlarından itibaren otomobil sektöründe otomasyon sistem ve makine, elektronik, yazılım ve kontrol mühendisliğine dayalı çok kontrollü **mekatronik mühendislik** dalı giderek gelişmiştir. Bunun sonucu bu üretim dallarında bilgisayar sistemi, robot ve üretim mekanizması daha öne çıkarılmıştır. Doğrudan emperyalist tekelere ve kompradorlara bağlı alanlarda uygulamaya konmuştur. Diğer üretim sektörleri bu boyutlara tırmandırılmamışsa da, geçmişe kıyasla bu sektörler de kendi içinde geliştirilmiş ve esnek üretim sistemi egemen olmuştur. Bunun sonucu emek-gücü daha üretken olmuş ve daha kapasiteli üretim öne çıkmıştır. Ancak bu gelişme, çelişkilerinde beraberinde getirmiştir. Bir taraftan üretimde yer alan emek-gücünün üretim kapasitesi artarak geçmişe kıyasla daha üretken olurken, diğer taraftan kapitalizmin yeniden üretim sürecinde yer alan emek-gücünde nispi azalma oluşmaya başlamıştır. Bunun sonucu işsizlik hızla artışa geçmiştir. Zaten ülkemizde süresiz varolan işsizlik, günümüz konjonktüründe müzmin bir hal almıştır.

Geçmişte elde edilmiş tüm haklar, uygulamaya konan esnek-üretim ile gaspedilmiş ve sömürü giderek artmıştır. 21. yüzyılın başından itibaren hızla **taşeron ve güvencesiz çalışma tarzına** geçilmiştir. Bu çalışma tarzı ile süresiz çalışma hakkı lağvedilmiş ve part-time (kısa süreli) çalışmaya geçilmiştir. Böylece taşeron işçiliği ve part-time çalışma hızla öne çıkarılmıştır. Bunun sonu-

cu, iş bulan ama kısa bir süre sonra tekrar işsiz kalan kitlelerin hızla çoğaldığı bir döneme girilmiştir. İşçi sınıfı sömürünün hızla arttığı ve hiçbir sosyal güvencenin kalmadığı bir sürece itilmiştir. Neo-liberalizm mevcut yapıyı tüm dünyada olduğu gibi, ülkemizde de güvencesiz kafa ve kol emekçilerinin öne çıkarıldığı sürece sokmuştur. Bu haliyle **prekarya (güvencesiz)** denilen bu kafa ve kol emekçilerine reva görülen sömürü gibi, uygulanan baskı ve tahakküm de artırılmıştır.

İşçi düşmanı yasalar

Nitekim AKP hükümeti tarafından çıkarılan 216 maddelik Torba Yasa ile işçiler üzerindeki baskı mekanizması iyice ağırlaştırılmıştır. Bu yasada süresiz iş sözleşmesi kaldırılmış. 25 yaşına kadar olan gençlere **4 aylık**; 25 yaşından büyük olanlara ise **2 aylık** deneme önkonusu konulmuştur. Deneme sonrası işe alınma ise patronun yetkisine bırakılmıştır. Torba Yasa'daki müeyyidelere göre 25 yaşından büyük işçiler için belirli süreli iş sözleşmesi 24 ayı geçmiyor. 25 yaşından küçük emekçilere reva görülen çalışma süresi ise 36 ay.

Ayrıca çıkarılan nakil yasası ile işyerleri çalıştırdıkları işçileri başka illerdeki işyerlerinde çalıştırma yetkisine sahip olmuşlardır. Aksi takdirde çalıştırdığı işçiyi anında işten atabilir. Patrona böyle bir yetki verilmiştir. Ayrıca çalışma sürelerinin belirlenmesi patronların yetkisine tabi kılınmıştır. Ve asgari ücretler düşük tutulmuştur.

Bu taşeron ve güvencesiz çalışma koşulları, işçilerin ruh halinde de olumsuz bir yankı yaratmıştır. Devamlı işten çıkarılma, işsiz kalma korkusuyla çalışmaya itilmişlerdir. Hatta iş bulduklarında sevinen işçiler, aynı zamanda *"işten ne zaman çıkartılacağı"* endişesiyle çalışmak zorunda kalmışlardır. Dolayısıyla kafa ve kol emekçileri böylesi bir güvencesiz ruh haletiyle çalıştırılmaktadırlar. Görüldüğü gibi kol ve kafa emekçileri mevcut sistem tarafından sömürünün ve sınıf çelişkilerinin iyice derinleştiği kaotik bir sürece itilmişlerdir...

Sendikal Örgütlenmenin Daraltılması ve Mobbing

Neo-liberalizm döneminde esnek üretim yaftasıyla dünyada mavi ve beyaz yakalı emekçiler giderek daha fazla kısa süreli taşeron tarzı çalıştırılarak, uygulanan sınıf baskısı ve sömürü doruk noktasına çıkarılmıştır. Bunun sonucu geçmişte elde edilen ekonomik, sosyal ve siyasal haklar büyük ölçüde lağvedilmiştir. Burjuvazi bunu yaparken işçi sınıfının klasik tarihsel örgütlenmesi olan sendikal örgütlenmeyi iyice daraltmış ve önemli ölçüde kendi denetimi altına almıştır. Sendikal örgütlenme çıkarılan yasalarla ve uygulamalarla pasifize edilmiştir.

Tüm bu uygulamalar Türkiye'de de yerine getirilmiştir. Bunun için emekçilerin sendikal örgütlenmeleri daraltılmıştır. Öyle ki Çalışma Bakanlığı'nın raporlarına göre 12 Eylül öncesi dönemde, 1980 yılında Türkiye'de sendikalara üye toplam işçi sayısı **5.7 milyona** çıkarken; bu rakam günümüz konjonktüründe **700 bin** civarına düşürülmüştür. Görüldüğü gibi işçi sınıfı, sendikal örgütlenmeden büyük ölçüde muaf tutularak işçilerin aleyhine yasalar çıkartılmış, baskı ve yaptırıma tabi tutulmuştur. Böylece işçilerin geçmişte elde ettikleri mevziler gasp edilerek tasarlanan baskı ve sömürü üst düzeylere tırmandırılmıştır.

Bunun sonucu esnek üretim sürecine girilmiş taşeron işçi statüsüne hız kazandırılmış ve kafa, kol emekçileri giderek güvenceden muaf tutulmuşlardır. Böylece emekçi sınıflar ekonomik, sosyal ve siyasal alanda her türlü haklardan yoksun duruma getirilerek çalıştırılan ama yarınlara ilişkin belirsiz konumda tutulan **güvencesiz işçiler** durumuna getirilmişlerdir. Böylece geçmişte elde ettikleri haklar büyük ölçüde lağvedilmiş ve sınıf baskısı üst düzeylere tırmandırılmıştır.

Emekçilerin taşeron koşullarda çalıştırılması sömürüyü artırdığı gibi sendikal örgütlenme dışında tutulmuşlardır. Kısa süreli çalışan mavi ve

beyaz yakalı emekçilerin sendikal örgütlenmesi böylece zorlaştırılmıştır.

Ayrıca geçmişe kıyasla işçiler birbirlerinden kopuk bir tarzda ve dar gruplar halinde çalıştırılmışlardır. Dolayısıyla aynı fabrikada çalışan işçilerin bağları ve ilişkileri engellenmeye çalışılmıştır. Sendikalardan yoksun, kısa süreli (part-time) ve dar gruplar halinde çalıştırılan işçilerin mücadele koşulları böylece zorlaştırılmış, işçiler üzerine uygulanan baskı ve tahakküm üst düzeylere tırmandırılmıştır.

Ayrıca bu koşullarda çalıştırılan işçiler, hak talebinde bulunmaları durumunda patronların **mobbing** (psikolojik baskı, tehdit, şantaj vb. baskı türü) maruz kalmışlardır. Mobbing, esnek-üretim sürecinde öne çıkarılan bir baskı türüdür. Yapılan tehdit ve şantajlar ile fabrikalarda çalışan, otomobil, elektronik, yazılı vb. mekatronik işyerlerinde, özel ve devlet dairelerinde çalışan kol ve kafa emekçileri devamlı işten çıkarılma vb. tehditlerle mobbing altında tutulmaktadır.

Böylece sendikal örgütlenmeleri zayıflatılan, taşeron koşullarda çalıştırılan, birbirlerinden kopuk tutulan, güvencesiz koşullara itilen emekçiler azgın bir sınıfsal tahakküme maruz kalmışlardır. Öyle ki kısa süreli çalıştırılan güvencesiz taşeron işçiler, greve gittiklerinde işten çıkartılmakta ve işsiz kalmaktadırlar. Mobbing çoğu zaman günümüz konjonktüründe işçilerin grev ve benzeri haklarını kullanmalarına da engel teşkil etmektedir. Dolayısıyla greve giden işçiler, daha çok uzun süreli iş sözleşmesine sahip işçilerden olmaktadır...

Gezi İsyanı'nda, işçiler üzerindeki mobbing, sendikal işçilerin nispeten pasif kalmalarına neden teşkil etmiştir. Elbette ki emekçi kesimler de bu direnişte yer almışlardır. Ama daha çok sendikal örgütlenmenin dışında ve kendiliğinden bir hatta yer almışlardır. Sendikal örgütlenmenin zorlaştırılması ve baskıya tabi tutulması **Plaza Eylem Platformu, Beyaz Yakalılar/Ofis Çalışanları Atölyesi** gibi örgütlenmeleri de beraberinde getirmiştir. İleride örgütlenme ve mücadele boyutu daha da netleşecektir.

Dolayısıyla mücadelenin örgütsel durumu ve boyutu devamlı bugünkü atmosferde kalacağı anlamına gelmemelidir. Dolayısıyla mücadeleler devamlı spontane seyir izlemeyecektir. Bu denli sömürü ve baskıya maruz kalan kol ve kafa emekçileri, önümüzdeki dönemlerde olası sosyal patlamalarda daha aktif yer alacaklardır. Sınıf çelişkilerinin gelişmesi ve baskıların birikimi emekçi sınıfları doğrudan daha öne çıkaracaktır. Giderek gelişen sınıf mücadelesinin doğal yasasıdır bu...

Makyaj tazeleyen AKP ve politik mecburiyet

Söz konusu devletse gerisi teferruattır.

Bu söz hemen hemen tüm kulaklara aşına bir vecizedir. Devletin devamlılığı için her yolun mübah olduğunun bir cümlelik ifadesidir. Bu ifade, sınıfsal bir içeriğe sahiptir ve egemen sınıfların tavrını ifade eder. AKP hükümeti de hem iç hem de dış politikada farklı bir anlayış içerisinde değil. Muhafazakâr kimliğin, toplumsal yaşama dayatılması anlamına gelen uygulamalarla birlikte klikler arası çelişkilerin derinleşmesi, devlet noktasında farklı bir anlam taşıyor. Ayrışmaların ayyuka çıktığı dönemlerde dahi hükümet ve muhalefet partilerinin, "kanlı-bıçaklı" görüntülerini terk edip "kardeşçe" sarıldıklarını çoğu kez gördük. Özellikle Kürt sorununda...

AKP iktidarda kalmak ve merkezi gücünü yerellerde de organize etmek amaçlı bir politika izliyor. Bakanların ve vekillerin belediye başkanlığına adaylığı, daraltılmış bölge seçimleri yönteminde seçimi kazanmanın dışında yerel ağların güçlendirilmesidir de.

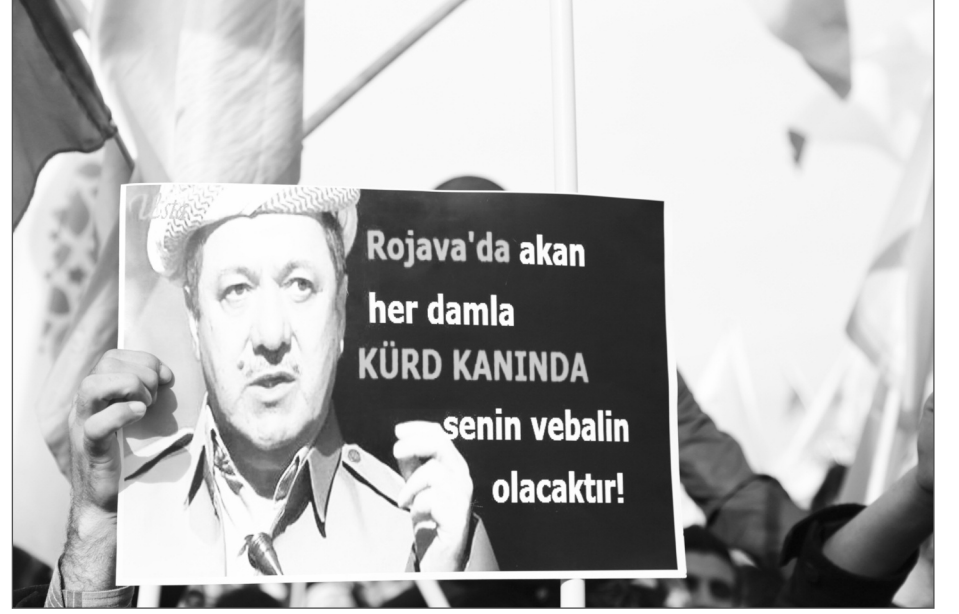
Merkezde ve yerellerde güç kazanma, devlet yönetiminde de güçlenme anlamı taşır ve AKP buna oynuyor. Yanı sıra KDP lideri Mesut Barzani'nin Amed'e daveti ve "tarihi buluşma" AKP'nin salt "çözüm sürecine" dair bir adım olmayıp, iç politikada, Kürt sorunu özgülünde aleyhe olan dengeleri lehe çevirme uğraşdır.

Türkiye Kürdistan'ında PKK, Rojava'da PYD etkisini kırmak, alternatif ola-

rak ABD uşağı olan Barzani'yi sunmak ve "çözüm" denilen sürece tamamıyla devlet rengi vermenin bir adımıdır. Kürtlere "hak olarak verilen" kırıntıların dahi devlet renginde olmasının sağlanmasıdır. Enerji akışının sağlanması, yeni boru hatlarının yapılması boyutuyla da Barzani siyaseti hem iç politikaya hem de dış politikaya dönük bir adımdır.

Çok hevesli ve aktif tavrıyla başlanan yeni anayasa adımının "demokratikleşme" söylemi ya da "sivil anayasa" çalışmasının Cemil Çiçek'in istifasıyla son bulması, sürecin tıkanmasından ziyade tek başına anayasa yapma cazibesinin meyvesidir. Bu otoriter-diktatör bir yönetim anlayışına ve bizzat uygulanışına ters değildir. Aksine karakteristik bir davranıştır.

Komşularla **sıfır sorundan sefer aşamasına gelişen**, bir dönüşüm anlamında, yeniden ilişkileri yumuşatma ve sıfır sorun söylemine başlama hem içeriye hem de dışarıya bir mesajdır. Herkesle didişen kavgacı bir yönetim tarzının terki, yerine anlaşan, uzlaşan bir yönetim imajı içeriklidir bu mesaj. Gerilimli ortamın yarattığı olumsuz algıları törpülemenin adımı daha ilk basamakta tökezlemiştir. Mısır, Erdoğan'ın Rusya'ya giderken Mursi'yi destekleyen söylemlerine, büyükelçiye istenmeyen adam ilan ederek cevap verdi ve diplomatik kriz patladı. Rusya, İran, Irak gibi ülkelerle ilişkilerin normalleşmesi, bölgesel çıkarlar merkezinden ilerlerken, AKP daha şimdiden propaganda aracı-

na dönüştürdüğü Ortadoğu'da sabah-tan akşama safların değiştiğini unutarak hareket ediyor.

Suriye sorunu ve Gezi İsyanı sürecinde hem iç hem de dış politikada otoriter-diktatör gerçekliğin zirvesine çıkan AKP, seçim çalışmalarına start verdiği aynı esnada demokrasi söylemine daha fazla sarılarak, geniş kitleler nezdinde işi kotarmaya çalışıyor.

Çabanın tamamı, ezilen emekçi halkın karşısında iyi yönetim moduna bürünmek ve tepki duyan tüm kesimleri "dikleşmeyip dik durarak" düzen içine kanalize etmektir. Burjuva siyasetinin ikiyüzlülüğüdür bu. Toplumun kendi dışında kalan kesimine karşı faşist bir yönetimden ödün vermeyen, muhafazakâr yaşamı toplumsal yaşama dayat-

maktan geri durmayan bir devlet yönetimi sürdürürken aynı zamanda, demokrasi havarisi kesilip, hiçbir baskı yokmuşçasına emekçi halkın karşısına çıkmak başka bir kavramla açıklanamaz. **AKP, son periyotta, kitleler nezdinde aşınan, yıpranan yüzünün makyajını tazeleme siyaseti izliyor.** Sadece seçim öncesinin bir zorunluluğu değil, mevcut gücünü korumanın ve devlet yönetiminde muhafazakâr kesimin temsilcisi olarak kalma isteğinin de bir zorunluluğudur bu siyaseti mecbur kılan.

Zorunluluk ya da mecburiyet, sadece AKP için geçerli değil. Politik arena da devlet yönetimini değil, devleti de tarihin çöplüğüne gönderecek olanlar için de AKP'ye karşı örgütlü ve kitlesel bir güç yaratmak zorunludur.

Ekonomide sermayenin rengi yoktur. Dili, dini ve ırkı da... Fakat sermayenin siyasetle kurduğu dolaysız ilişki, ona dili, dini, ırkı ve rengi olduğu görünümü kazandırır. Böylece sermayenin egemen sınıflar arasındaki çelişkinin ürünü olan klik savaşlarında hangi saf-ta olduğu belirginleşir. Yeşil sermaye dediğimizde bugün dini kimliği ağır basan sermaye grubunun işaret edildiği anlaşılıyor. Fakat bu yeşil sermayenin sınırsal ifadesi Türkiye olarak belirtiliyor, uluslararası boyutu veya yanı pek gündeme gelmiyor.

Yeşil sermayeye ve onun üç dönemlik AKP hükümetiyle birlikte yükselişi yazılıp-çizilen bir konu. Fakat ele alınan bu konunun daha çok ulusal bazda incelendiğini görmek mümkün. Bunun en önemli nedeni, yeşil sermayenin 2000'lere kadar, ekonomik güç anlamında küçük ve orta boy işletme düzeyini açacak sermaye birikimi sağlamamasıdır.

2000'lerde hızla yükselen ve uluslar arası pazarda boy gösteren yeşil sermaye, bu sınırı ya da ulusal alana sıkışmışlık algısını yıldı. Palazlanmanın önünü açan salt AKP hükümetiyle birlikte bürokratik anlamda güç kazanması değildir. Aynı zamanda, bürokratik gücü kullanacak belli oranda sermaye bugün

Sömürünün dini tasavvuru; "İslami Sermaye"

artık uluslararası alana açılmış durumda. Yeşil sermayenin kavram olarak Türkiye özgülündeki karşılığı bu. Fakat yeşil sermaye olarak kast edilen İslami sermaye, TC devletiyle sınırlı değil. Ortadoğu veya daha daraltılmış ifadeyle Körfez ülkelerini de İslami sermaye olarak tanımlamak gerekiyor. Bugün dahi petrol zengini olarak anılan Körfez ülkelerinin başını çektiği İslami sermayenin finans pazarı 1,7 trilyon dolardır. İslami finans sektörü son 5 yıldır ortalama her yıl yüzde 16 oranında büyüyor.

Son beş yılın kriz yılı olduğu düşünüldüğünde İslami sermayenin yakalamış olduğu büyüme hızı, diğer sermaye grupları (ABD, Avrupa gibi) karşısında önemli bir yükselişe geçtiği anlamına geliyor. İslami finans pazarında ilk sırada 245 milyar dolarla **Suudi Arabistan** yer alıyor. Onu, 100 milyar dolarla **Malezya**, 80 milyar dolarla **Birleşik Arap Emirlikleri** takip ediyor.

İslami sermayenin aktarılan boyutu, salt petrol satarak oluşturulan bir boyut değildir. Özellikle Körfez serma-

yesi, petrol ve doğalgaz kaynağının sınırlarını, bir gün tükeneceğini (Ortadoğu enerji kaynakları için 50-60 yıl ömür biçiliyor) enerjiye bağlı olanların alternatif enerji kaynağı bulacağını (Kaya gazı, Tarımsal yakıt, Toryum gibi) anlamış olacaklar ki, petrol ve doğalgaz dışında sektörlere yöneliyor. Bu sektörlerin başında finans sektörü geliyor. Katar sermayesinin 2018 Dünya Kupası organizasyonunu alması, İslami sermayenin farklı sektörlerle yöneldiğinin de ifadesidir.

Körfez sermayesinin, dünya ekonomisi ve siyasetinde AB, ABD, Çin ve Rusya gibi değil, fakat bölgesel anlamda Ortadoğu'da dikkate alınması gereken bir nüfuzla sahip. Bu nüfuz da onların dünya sahnesinde İslami sermaye olarak anılmasına yetiyor. Körfez sermayesi, temel ihracat ürününün enerji kaynakları olması nedeniyle uluslararası sermayenin doğrudan yönelimi sayesinde dışa açık ekonomiye de sahip.

Bu açıklık ya da dünya ekonomisine dâhil olma diğer sektörlerle de hızla yö-

nelmesine olanak sağlıyor. Ve böylece birçok ülkede yatırımlar yapıyor, sermaye birikimine farklı alanlarda da yöneliyor. Son dönemde Arap sermayesi Türkiye'ye de yatırım için daha çok geliyor. Ortaklıklar yapıyor, mülk satın alıyor. Ortaklıkların ağırlık merkezi İslami sermayenin Türkiye temsilcileridir. Suudi Arabistan'ın banka tekeli, yeşil sermaye temsilcisi **Al Baraka** ile ortaklık için Türkiye'ye geliyor. 2012 yılında doğrudan yatırım için gelen toplam Körfez sermayesi 103 milyon dolar civarındadır. Tersinden yeşil sermayenin de başta inşaat olmak üzere farklı alanlarda Ortadoğu'ya yönelmektedir.

Orta Asya, Afrika ve Balkanlara dair dışa açılımlarda yeşil sermaye ilk olarak Müslüman ülkelere yöneliyor. İslami sermayenin, ulusal ve uluslararası arenada boy göstermesinin, kapitalizm açısından, sömürü düzeni bakımından herhangi bir anlamı yoktur. Nasıl ki sermayenin dili, dini, rengi yoksa sömürünün de dili, dini, rengi yoktur.

Egemen sınıfların saflaşmasında sermayenin yeşil olması ya da olmaması sorunun esas merkezi değildir. Mesele sermaye düzeninin tüm çarklarının işlenmez hale getirilmesi, şalterin indirilmesidir. Tüm ezilen halklar için mesele budur...

Ortak Açıklama

Peru Devriminin önderi Başkan Gonzalo Eylül 1992'den bu yana başta ABD emperyalizmi olmak üzere emperyalizm tarafından desteklenen bozuk halk karşıtı ve soykırımcı rejim tarafından tecrit altında esir tutulmaktadır. Tüm bu yıllar boyunca Peru egemen sınıfı ve emperyalistler sürekli onu devrimin değil teslimiyetin önderi olarak göstermeye çalışarak onun devrimci onurunu yıkmaya çalıştı. Ancak onu teslimiyetçi gösterirken asla açıktan konuşmasına, duruşunu açıklamasına müsaade edilmedi.

Ve bugün onun fiziksel ve yaşamsal onurunu yenilenmiş ve yoğun saldırılarıyla tehdit etmekte. 24 Eylül onun korkunç kafesin içerisinden yaptığı ustaca konuşmasının 21. yıldönümüdür. Tüm bu yıllar içerisinde biz bu konuşmayı ve Başkan Gonzalo'yu savunmayı, PKP'yi desteklemeyi ve hatta bugün Parti gerileme sürecinden geçerken ve aşmaya çalışırken Peru'da ve yurtdışında Başkan Gonzalo tarafından Parti 1. Kongresinde işaret edilmiş Halk Savaşı ideoloji ve pratiğini yürütmeye çalışan Perulu yoldaşları destekliyoruz. 24 Eylül 1992'de Başkan Gonzalo yüksek sesle ve açıkça şöyle söyledi:

"Bizim içinde savaştığımız siperler bu siperlerdir. Çünkü bizler komünistiz! Çünkü biz halkın çıkarlarını savunuyoruz, Parti ilkelerini ve Halk Savaşını savunuyoruz. Bizim işimiz budur, bizim yapmakta olduğumuz ve yapmaya devam edeceğimiz şey de budur... Yol uzundur ve biz bu yolu kat edeceğiz. Hedefe erişeceğiz. Biz muzaffer olacağız!... Ne yapmalıyız şimdi biz? Halkın kurtuluş hareketini ve halk savaşını geliştirmeliyiz. Buna tekabül eden bir Ulusal Kurtuluş Cephesi oluşturmalıyız. Halk Gerilla Ordusu temelinde bir Halk Kurtuluş Cephesi oluşturmalı ve geliştirmeliyiz Maoizm, proleter dünya devriminin yeni kabarış dalgasını örsle çekiç arasında şekillendirmek üzere mukavemetsiz ilerliyor."

Bu sözler bugün hala Peru'da ilerlemek için referans noktası olmaya devam ediyor ve hala dünyada büyük önem taşıyor. Ve biz komünistler, emperyalizmin ve Peru gericiliğinin yok etmeye çalıştığı PKP ve Başkan Gonzalo'nun yaşamını savunmaya bağlılığımızı yenilendiriyoruz.

İmzalar:
(Brazil) Communist Party of Brazil - Red Faction (Brazil)
(France) Maoist Communist Party Of France
(Italy) Maoist Communist Party of Italy
(Spain) Construction Committee of Maoist Communist Party ñ Galicia
(Turkey) Communist Party of Turkey / Marxist Leninist

Enerji'de değişen dengeler

Ortadoğu her tartışıldığında akla ilk gelen konu, enerji ve petrol rezervlerinde kimin söz sahibi olacağıdır. Doğu Akdeniz'de "patlak veren" doğalgaz rezervi ile Türkiye, Lübnan Mısır, İsrail ve Kıbrıs arasında yaşanan çekişmeler, ittifaklar bu ülkelerin Ortadoğu politikalarından bağımsız değildir.

Mısır'da Mursi'nin gitmesiyle bir ittifak gücünü kaybeden Türkiye, Mısır'da yaşananların İsrail patentli olduğunu söylemekten geri kalmadı. Doğu Akdeniz'de bir ittifakını kaybeden Türkiye, bu kez de Kıbrıs konusunda Güney Kıbrıs'ı tanımadığını belirterek süreçte yeni ittifak arayışlarına girmiş durumda. Bu konudan bahsetmemizin nedeni yaşanan politik sürecin ekonomik temellerinin olduğunu ifade etmektir.

Bugün Ortadoğu'da yaşananların arka planını, yukarıda yorumlayarak anlattığımız benzeri emperyalist ekonomi politikaları oluşturmaktadır. Marks "mülkiyet ilişkileri"ni "üretim ilişkilerinin hukuki ifadesi" olarak tanımlarken, ekonomi-politiğin salt ekonomik ilişkiler alanıyla (altyapı) sınırlanmayacağını, tüm toplumsal ve siyasal ilişkileri kapsaması gerektiğini ortaya koymuştur. Bu bağlamda Ortadoğu ekseninde ifade bulan tam da budur. Bu bahsini ettiğimiz konu bağlamında enerji yönelimlerine bir deşinide bulunmakta fayda var.

Uluslararası bir gerilim konusu olan enerjide dengelerin değiştiği bir süreç yaşanıyor. Emperyalistler açısından yapısal bir kriz halini alan enerji sorunu dış politikanın belirleyicidir. Bu noktada ABD mevcut enerji kaynaklarının

dolar üzerinden hesaplanmasını sağlamaya çalışıyor. ABD'nin bu yönelimini Irak ve Libya işgaline kadar bir dizi Ortadoğu politikasında görmek mümkün.

Aşırı kâr hırsı nedeniyle enerji kaynaklarının tüketimi ile karşı karşıya olan dünya-da emperyalistler doğalgaz ve petrol rezervlerinin azalması tedirginliğini yaşıyor. Elbette bu azalmaya paralel, talep eğilimleri de değişmektedir. Bu anlamda petrol şirketleri ulaşılması zor kaynakları aramaya başlamıştır. ABD'deki **şışt gazı**, Kanada'daki **petrol kumları**, Brezilya'daki **derin okyanus kuyuları** ve Kazakistan'daki **Kaşagan petrol sahası** bunlardan bazılarıdır.

Özellikle Hazar Denizi'nin kuzeyindeki kötü hava koşulları ve denizin buz tutması nedeniyle petrol platformları yerine yapay adalar yapıldı. Uluslararası konsorsiyumun bu projesi ile süreç 8 yıl daha uzadı ve maliyet 10 milyar dolardan 50 milyar dolara çıktı. Bu yönelim aynı zamanda bu ülkelere yaklaşımdaki dış politikayı da etkileyecektir. Örneğin Brezilya, Kanada ve Kazakistan'a dönük saldırganlığın artması eğiliminden bahsetmek mümkün.

ABD şışt gazı ile zirve yapmayı hedefliyor

ABD'nin bu yıl Rusya'yı geride bırakarak dünyanın en büyük petrol ve doğalgaz üretici olması bekleniyor. ABD'nin son yıllarda yöneldiği şışt gazı kaynakları ve yeni teknolojiler enerji üretimini artırdı. Rusya'nın Temmuz ayındaki günlük enerji üretimi **21,8 milyon varillik** petrole eş değer gelmektedir. ABD'nin aynı dönemdeki üretimi ise **22 milyonu** aştı. Gaz üretimindeki bu yönelim, petrol tüketimini

de etkilemiş durumda. Dünyada en çok petrol tüketen ülke olarak ABD'nin son beş yılda petrol kullanımı sırasıyla önce yüzde 32 oranında sonrasında da 15 düştü. Emperyalistlerin her ne kadar gözü petrolde olsa da **gazın enerji piyasasındaki payı ve önemi de giderek artmaktadır**. Enerji üretiminde ABD'yi ve Rusya'yı Suudi Arabistan'ın önüne taşıyan şey ise gaz üretimidir. Bu durum, öte yandan ABD'nin, enerji bağımlısı AB'ye yaklaşımının da değişeceği anlamına gelmektedir.

Öyle ki AB'li emperyalistler sanayide rekabet gücünü artırmayı hedefleyerek süreçten zararsız çıkışı planlamaktadırlar. Bu durum Avrupa'da işçi sınıfına dönük bir dizi saldırının da yaşanacağı anlamına geliyor. Sanayide rekabetin artırılması ile kâr düzeyini artırmayı hedefleyen AB, daha fazla ödenmemiş artı-değer açığa çıkartmaya çalışmaktadır. AB'nin bu projesinin ise son taslağı hazırlandı. Şubat 2014'de AB zirvesinde gündeme gelecek olan projeye yüksek enerji maliyetlerinin önüne geçilmesi planlanmaktadır.

Enerji ve petrol'de Çin Rusya işbirliği

Rusya başbakanı Dimitri Medvedev, 26 Kasım'da Çin'e yaptığı ziyarette iki ülke arasında enerji işbirliğini artıran imzalar attı. Enerji ihracatında Avrupa'nın yanı sıra birçok ülkeye yönelmek istiyor. Bu doğrultuda enerji ihtiyacı hızla artan Çin'e yönelen Rusya, genel hatları ile çizilen anlaşmalara göre yıl boyunca toplamda 200 bin varil petrol ihraç edecek ve karşılığında 85 milyar dolar alacak. Bu noktada ise Rus doğalgaz şirketi **Gazprom**, **Çin'in Ulusal Petrol Koorparasyonu (CNPC)** ile anlaşmaya vardı. Anlaşma 2018'de hayata geçecek. Anlaşmanın süresi ise 30 yıl. Bu anlaşma ile Çin, 50 milyon ton yıllık petrol alımı ile birlikte Rusya'nın 1 numaralı müşterisi olma konumuna erişecek.

Enerji ve petrol alanında değişen dengelerin bu hali aynı zamanda bu ülkelerin büyüyen sermayesini de artıracak. Büyüyen sermayenin bu gidişatı ve ortaya çıkacak olan rekabette dünya halkları tanrıların alaca karanlığına kurban niyetine sunulacak.

Brezilya'da stadyum inşaatı çöktü!

Brezilya'da 2014 Dünya Kupası için yapılan **Itaquero Stadyumu**'nun inşaatının çökmesi sonucunda 3 işçinin hayatını kaybettiği açıklandı.

3 işçinin hayatını kaybetmesinin yanı sıra, yerel haber kaynakları ölü sayısının 7'den fazla olduğunu belirtiyor. Brezilya'da düzenlenecek olan **2014 FIFA Dünya Kupası** için yapılan 12 stadyumdan biri olan Itaquero

Stadyumu'nu zamanında yetiştirmek için işçilerin gece gündüz çalıştığı daha öncesinden Brezilyalı yetkililer tarafından açıklanmıştı.

Son yaşanan kazanın nedeninin ise çatısındaki metal yapının üzerine vinç düşmesi olduğu açıklandı. Kâr hırsı emperyalistlerin her seferinde ağızını

sulandırmakta ve bunun sonucunda işçiler sürekli olarak iş "kaza"larında can vermektedir.

“Kaypakkaya, her haliyle lider vafında biriydi”

Amed, giderek büyüyen ve büyüdükçe betonarme hale gelen bir kent... Girişinde çok katlı binaları, büyük alışveriş merkezleri, ara ara artan trafik yoğunluğuyla diğer “büyükşehirleri” aratmayan bir şehir artık... Ama diğer taraftan hala sokaklarına TOMA'ların, akreplerin giremediği, hala göç kokan ve yoksulluğun diz boyu olduğu Bağlar'ı ve Sur Mahallesi ile militan... Hala Kürt ulusunun mücadelesinin kalbi burada atmaya devam ediyor. Ancak Amed'in bunların yanı sıra hala kavga'nın, direnişin yüzü yapan diğer bir yönü de Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya'nın 90 gün işkencede tutularak katledildiği yer olmasıdır.

Bağlar'ın dar sokakları ve caddelerinde ilerlerken bu ve buna benzer düşüncelerle, duygularla arıyoruz o hasta bakıcının işyerini... Bahsettiğimiz hasta bakıcı; Kaypakkaya'nın katledilmeden evvel, elleri ve ayakları bağlı bir şekilde tutulduğu Diyarbakır Askeri Hastanesi'nde onun bakımını üstlenmiş olan sağlık memuru Zülfikar Yıldız. Şimdilerde çocuklarıyla birlikte bir mobilya dükkanı işleten Yıldız'a Kaypakkaya ile geçirdiği yaklaşık 2 ayı soruyoruz. *Kaypakkaya nasıl bir insandı? Size yaklaşımı nasıldı? Yaraları ne durumdaydı?*

Yıldız'ın Kaypakkaya ile ilgili dönüp durup vurguladığı; *“onun her daim güler yüzlü olduğu, ‘ben niye bu durumdayım’ diye sitem etmediği, her şeye rağmen duruşundan vazgeçmediği, onun her haliyle lider vafında olduğu”* ydu. Kaypakkaya'nın ideolojisine, yarattığı örgüte ve bu örgütün 40 yıllık geleneğine yabancı olsa da, Yıldız'ın Kaypakkaya ile ilgili bu söyledikleri, Kaypakkaya'yı Kaypakkaya yapan özelliklerinin herkesin dikkatini çektiğini göstermektedir.

“Ben devrimciyim”

Yıldız; yalnızca kendisi ve bir doktorun bakıcılığını üstlendiği Kaypakkaya'nın tedavisini yaparken, Kaypakkaya'nın başında bekleyen askerin, kafasına silah dayadığı için başlarda Kaypakkaya ile iletişim kuramadıklarını anlattı. Ne zaman ki durumu komutana şikayet edip, asker kendisinden uzaklaşmış; o zaman Kaypakkaya ile sohbet etmeye başlamışlar. Yıldız; Kaypakkaya'ya daha fazla yardım etmek için çaba harcadığında bile Kaypakkaya'nın kendisine *“Sana zarar gelir”* diyerek kendisini korumaya çalıştığını söyledi.

Kaypakkaya'nın ayaklarının soğuktan tamamen yanmış olduğunu söyleyen Yıldız; askerin ayakların tamamen kesilmesini istediğini, ancak doktor ile birlikte ayakları tedavi edebileceklerini söyleyerek yalnızca parmak kısımlarını kangren olduğu için kestiklerini anlatıyor.

Mayıs ayının ilk haftalarında Konya'dan gelen bir komutanın Kaypakkaya'nın odasına girip *“Sen kimsin?”* diye sormasına karşılık Kaypakkaya *“Ben devrimciyim”* dediği sırada, orada Kaypakkaya'nın tedavisini yapan Yıldız; komutanın *“Demek sen daha akıllanmamışsın”* deyip odadan çıktığını hatırlıyor.

“Zaten bu olaydan birkaç gün sonra, odasına gittiğimde İbrahim yoktu. Nereye götürdüklerini bilmiyorduk. Birkaç gün sonra da öldüğünü öğrendik. İntihar ettiğini söylediler. Ama ben inanmıyorum intihar ettiğini. Bu kadar güler yüzlü ve kararlı bir insan intihar etmez, zannetmiyorum” diyor Yıldız ve Kaypakkaya ile ilgili bildiği, duyduğu son şeyin bu olduğunu söylüyor.

Kıvılcımı yangına çevirmek için yüzümüzü önder yoldaşa dönelim

Yıldız ile görüştüğünden sonra bir kez daha Kaypakkaya yoldaştan öğrenilmesi gereken en önemli duruşun *netlik* olduğunu görüyoruz. Ama bu *netlik* ve *kararlılıktan* öğrenilmesi gereken diğer bir durum da, bu tavrın kime karşı, nasıl yansımaları gerektiği. Kaypakkaya'daki bu *netlik* ve *kararlılık* düşmana karşı ser verip sır vermemek, devrimci duruşunu korumak olarak yansırken, halka ise güler yüz ve halkın yararını düşünme olarak yansımaktadır. Kaypakkaya'nın ardılları olarak bizler de bu netliği ve kararlılığı, mücadelemizin her alanında bir Parti-

Yıldız'ın Kaypakkaya ile ilgili dönüp durup vurguladığı; *“onun her daim güler yüzlü olduğu, ‘ben niye bu durumdayım’ diye sitem etmediği, her şeye rağmen duruşundan vazgeçmediği, onun her haliyle lider vafında olduğu”* ydu.

zan duruşu olarak boynumuzda taşımalı, derimiz olup giyinmeliyiz.

Bugünlerde, özellikle gazete dağıtımları konusunu tartışırken, “nitelikli kitle ilişkisi” yaratmak üzerine yapılan vurguların haklılığını; önder yoldaşın en kötü koşullarda dahi halktan insanlarla ilişki kurabilme ve onların zihinlerinde 40 yıl geçse dahi önünde eğilecek, saygı duyulacak bir duruş sergileme tavrından bir kez daha görebilmekteyiz.

Bizler önder yoldaşın yaktığı kıvılcımı yangına dönüştürme mücadelesini üstlenen Partizanlar olarak, bu kıvılcımı ancak yine önder yoldaşı örnek alarak; halka sonsuz sevgi ve azimle bağlanıp, düşmana “akıllanmadığımızı” gösterip, aman vermeden mücadele edersek yangına çevirebiliriz.

Mehmet Ali Polat: 1950 yılında doğan Mehmet Ali Polat, 6 Aralık 1980 tarihinde Kırklareli’de polis tarafından katledildi.

Abdurrahman Meral: Proletarya Partisi’nin taraftarı olan Abdurrahman Meral, Aralık 1993’te İstanbul’da yakalandığı kanser hastalığına yenik düştü.

Bir kıvılcım için ağıt

*Geçiyor içimizden
kırmızıya bulunan
Dağların, cesaretin,
dostluğun ve kardeşliğin
Bir arada olmanın
umuduyla...*

*Adı İbrahim’dir!
Mandolinle başlar sevdası
Sırdır, kalem tutmaz
seni anlatmaya
Seni sonsuz bir halkla*

*İşçisiyle içlenen,
kederiyle kederlenen
Eşitliğin,
Kemalizm’le ölen tarafını
Nasıl kardeş olmanın
Nasıl yoldaş olmanın
Adıdır o.*

*Hawar’dır yoldaşlar
Adı İbrahim’dir
Açtır açıkta kalanla
Yüreği zindan,
yüreği Amed doludur.
Sevdalara sığmanın
Ortadoğu’da açan
kırmızının adıdır o*

*Adı ibo’dur
Ölümden daha beyazdır
sevdası
Devrimin, devrimci olmanın
Gök’ gözüyle insanlığın
Yığılmanın adıdır o...*

*Kahroluyor biz öyle deyince
Kahroluyor zindanlar
Manşetlere boğulan
yalanlar, bankalar
Toprakla, topraklaşan ağa-
lar
Mahsulleri iktidarla açan
ağalar
Kahroluyor
yanlış hurafelerden
Kemikleşen Ortadoğu
Öyleydi o onlar ki
akşamına sığmazlar*

*And olsun ki seni anacağız
Çarpıştığımız
kan emicilerden
Ölümlerle rant sağlayan
iktidardan
Senin sevdanı sonsuzla
çarpıp dünya’ya
Birikerek köylerden
bucaklardan
Ölümlü uykuda öpüp
Bembeyaz düştüğün yerden
Sonsuz bir düşünce
uyanacağız.*

*Ji bo yêk pîrseng â
giryanok*

*Tu wêk jana giran
Tu wêk azadiya xweş
Tu nawêk ibo
Tu hasretâ dile xelkê
Tu nawe me yi navdar ê me
Tu çawe me yi rohiya
rê ya me*

Amed’ten Bir ÖG Okuru

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Raci Yılmaz: Samsun’un Çarşamba ilçesinde 1956 yılında dünyaya geldi. İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi’nde öğrenciyken mücadeleyle tanıştı. İstanbul Askeri Komitesi’nde görev yaptı. Devletin korkulu rüyası haline gelmişti. Düşman onun için *“İkinci İb-*

rahim” tanımlamasında bulunuyordu. 2. Konferans’a delege olarak seçilmişti. Ancak 6 Aralık 1980’de İstanbul Harbiye Çimen Sokak’taki evde polisler girdiği çatışmada şehit düştü. Aynı çatışmada polislerden **Ali Günaydın** da vurulmuştu.

Çelişmeler arenasası bilinci fethetmede sanatın önemine dair...

İnsan kendi başına-dış dünyadan bağımsız olarak var değildir. Hatta bir anlamda insan dış dünyanın bir ürünüdür. Ne var ki, insan kendinin farkına varduktan sonra kendisini yaratan şeyle -dış dünyayla- sürekli mücadele halinde olmuş, onu kendi ihtiyaçları temelinde değiştirmeye çalışmıştır. Bu mücadele artık onun vazgeçilmez uğraşı olmuştur, diyebiliriz ki kendi varlık temelini –nedenini- bu mücadelede anlamlandırabilmiştir. Çünkü insanın dış dünyayla giriştiği bu mücadele, dış dünyaya etki yaparken insan bilincinde de dönüşümler yaratır.

Burada bahsettiğimiz mücadele ve etki alanının **birey-toplum-doğa** bağıtlı olduğunun açıklamasını yapmaya gerek yok. Toplumsal bağlamda ele aldığımız bu mücadele aslında bir muhalefet tavrıdır ve öz olarak da bir eleştiridir. Zaten onu ilerici yapan da bu özüdür: verili olanı kabul etmeyip onu eleştirerek daha ileri yeni olanı ister. İnsan kendinin farkına vardığından bu yana, tasarlar ve talep eder.

Çünkü onun mücadele amacı en nihayetinde özgürleşme nedenindedir. Emek harcar. Harcadığı emeğin bütünsel bir dünya yarattığının farkındadır. Bu onun için bir zorunluluktur ve bu zorunluluk özel ilişki biçimini de yaratır: ilişkiyi özel kılan, toplumsal örgütlenme ve ihtiyaçların belirleyici etkisidir. Her toplumsal örgütlenmede ilişkiyi farklı biçimlere –yeni biçimlere- sokan da bu motivasyondur. Toplumsal sistemler sürekli olarak değişime uğrarken her değişim süreçlerine düşünsel üretimler de daha önce sahip oldukları biçimde giremezler. Bu üretimler de yeni toplumsal yapıya göre değiştirilmek zorundadırlar. Bunu yerine getirmeyen yeni toplumsal yapıda yer bulamayıp yok olmak zorunda kalır. Ortaya çıkan durum, toplumsal bilincin yeni düzenle birlikte yeni bir evreye girmesiyle alakalıdır. **Neden, kültürün ve ekonominin diyalektik ilişkisidir.**

Kavramsal bakımdan buna bir “uyumlaşma” olarak değil, çelişkinin yeni bir evreye ulaşması olarak bakmalıyız. Kendini yeni sürece hazırlamayan, eski yani, yok olanlar, bu çelişkinin dışına itilmiş olanlardır. Yeni olanı kabul etmeyen, onun varlığını görme- yen ve kendini yeni sürecin gereğine uygun olarak konumlandırmayandır.

Lafı asıl istediğimiz yere getirmişken yazdıklarımızı şöyle hatırlayacağız: toplumsal bir varlık olan insanın bütün tarihi, toplumsal varlığının devamı için özgürlüğüne doğru verdiği mücade- lenin tarihidir. Verilen mücadele tasarlanarak, bilinçlice yapıldı. Ve alt yapı ile üst yapı arasındaki “kararsızlık” hali yeni toplumsal sistemleri doğurur.

Daha önce çelişmeyi oluşturan kutuplardan geri-eski olan saf dışı kalıp, ileri olan yön değiştirerek, yeni biçime bürünmüş çelişkide geri olanı temsil etmeye başlamıştır. Çünkü artık karşısın-

da daha ileri olan bir başka kutup çıkmıştır.

Geldik sözün özüne: şimdi daha somut devam edeceğiz. Bizler proleter dünya görüşüne sahip örgütlü devrimcileriz. Kendimizi proleter ideolojisi ile donatırken etki alanımızı da bu ideolojiyle biçimlendiririz.

Amaç, bu etki alanını, bilinçleri fethederek genişletmek ve devrimin mimarı olacak olan kitleleri, komünist parti önderliğinde devrime hazırlamaktır. Tam da bu noktada sanatımızı nasıl tanımlayacağız ve bu üretimlerimizin bu süreçteki yeri ne olacaktır? Bu sorulara yanıt vermek, konuyla bağlantılı çok eksikliği bulunan bizler için oldukça önemlidir. Hem sanatın önemini kavramak hem de sanat üretimlerinin mahiyeti açısından bu böyledir.

Mücadele arenasası olarak kitlelerin bilinci

Dediğimiz şey şudur: farkında olalım ya da olmayalım, asıl mücadele arenasası **kitlelerin bilincidir.** Bunun farkında olmadan yapılması nicel sonuçlar üzerinden hareket edilmesini doğurur ki, nihayetinde nesnel koşulların ağırlığı hezimetten başka armağan vermez.

Varılacak yer, kitlelerin gücünün anlaşılmasından, sadece küçük burjuva popülist anlayışıyla saman alevi coşkusunun yarattığı körlükten ötürü mücadelenin kapsamı dışıdır. Fakat kitlelerin bilincine ulaşmayı önemseyen, **asıl yenilmezliğin orayı fethettiğinde gerçekleşecek** olduğuna inanarak yapılmaması kitlelerin taleplerinin bilinmesi ve o taleplerin -geri olmayanlarını- proletarya partisinin talepleriyle uyumlaştırılarak hayata uygulanmasına ve uygulamanın, kitlelerle birlikte olduğu için onlar tarafından sahiplenmesini doğurur ki, nihayetinde kitleler proletarya partisi önderliğinde zaferlerini kazanırlar.

Burada temel espri, çokça aşına olduğumuz, kitlelerin öğrencisi olmak, kitlelerin öğretmeni olmaktır. Bu, ne kitlenin her talebine riayet etmek ne de komünist partinin kitlelerin taleplerini görmeden kendini dayatma anlamına gelmektedir. Sınıf çelişmesinin diğer bütün alanlarında olduğundan daha şiddetli ancak oldukça farklı biçimlere dayanan özgünlüğü insan bilincinde yaşanmaktadır. Bu özgünlüğü, toplumsallığın farklı alanlarında kullanılan araçlardan –birebir aynını değil- yararlanmayı dışlamazken özgün-farklı araçların da devreye girmesini zorunlu kılar. Aile-okul-ahlak kuralları-verili değerler-yazılı görsel kitle iletişim araçları vb. çokça sıralamak mümkünken bizim konumuz itibarıyla kıymetlendireceğimiz konu sanat alanıdır.

Sanata saygı mı dediniz?

Sanat bizim açımızdan ne kutsaldır ne de sanata –sanatsal ürüne- “saygı duyma” anlayışımız vardır. Toplumsal dâhilindeki her şey gibi sanat alanında da

sınıf çatışması yaşanmaktadır. Ve bizler sanata yararlılık bakımından bir araç olarak bakarız. Toplumsal hareketliliğin öne çıktığı süreçlerde –özellikle bu dönemlerde- bahse konu hareketliliğe koşut olarak– ondan kopuk değil, onun bir parçası olarak önemli belirleyenlerinden olmuştur. Bunun nedeni, onun bir araç olarak kitlelerin bilincinin şekillendirilmesinde oynadığı çok önemli roldür.

Sınıflar ortaya çıkabilmesi, karşıt sınıflar arasındaki zıtlık en yalın, en karakteristik biçimine sanat alanında bürünmüştür: egemen sınıfların sanatıyla ezilen halkların sanatı arasındaki çatışma en açık halde, bu alanda belirmiştir. (Sanat faaliyetindeki bu sınıfsal karakter toplumsal sınıflar olduğu müddetçe de kaçınılmaz-zorunluluktur.)

Her kutbun hedefi de kitlelerin bilincidir. Biri kitleleri ileriye doğru taşımak için gerçeğe işaret eder; diğeri gerçeği gizlemek için yalana, korkuya işaret eder. İşte bu çatışmanın en şiddetli yaşandığı yer kitlelerin bilinci olduğundan bu alanı kazanma savaşında **tavizsizlik** şarttır. Egemenler ezilenlerin ilerici sanatını koydukları yasalarla yasaklamakla yetinmeyip, sanat aracılığıyla da karşıt saldırıda bulunuyor ve bu saldırılar yine toplumsalın diğer alanlarından kopuk olmuyor.

Eleştirirken alternatifini göstermek

Bilinmeli ki, ne türden bir iktidar olursa olsun ömrü kitlelerin taleplerinin karşılanıp karşılanmadığıyla doğru orantılıdır. Bunun farkında olarak kitlelerin taleplerini minimize etmek, gerçeklikle bağlantısını zayıflatmak, sığıştırarak yozlaştırmak için bilinç bulanıklığı yaratmaya çalışmaktadır gerici iktidarlar. Bunları başarmak için kullandıkları etkili silahlarını başında da sanat gelmektedir.

Bütün bu nedenlerden dolayı sanatın devrim yolunda kullanılan araç misyonuyla sanat faaliyetlerimiz asla geleceğe ertelenemez. **Çünkü insan talep eder ama bununla yetinmeyip talep ettiği şey için mücadele eder.** Sanatımız sahip olduğumuz dünya görüşüyle bugünü anlattığı gibi istediğimiz dünyayı da anlatır.

Mevcut siyasal sistemi ve onun her türden gerici yaratılarının eleştirisini yaparken onun alternatifi olan siyasal sistemin de özelliklerini ortaya koymalıdır. Bu, onun proleter dünya görüşünün de bir zorunluluğudur.

Bu, ona uygun yeni demokratik sanat ve onun estetik ortaya koyuşu olacaktır. Ve yine bu, onun sosyalist niteliğiyle çelişmezken zenginliğini açık edecektir, yaşamın her alanında ve insan zihninde. Bu, zengin bir sanat olacaktır. Bilinen dar kalıpların ötesine geçilecek ve ilerici-devrimci yanını coşkunca açığa vuracaktır. Bu ortaya koyuşta sınıflar belirir: devrimin dostları ve düşmanları açık edilir. Sınıfların olmadığını anlatan şarlatan, gerici sanatta inat sınıflar gerçeğini anlatırken devrimin güçlerini de anlatmış olur. Böylece aslında olan nedir ve olacak olan nedir, bunun görünmesini sağlar. Sadece “bugün” değil –her günün anlatımı değil- bugüne sınırlı değil, devrimimizin karakteri anlatılarak geleceğin fotoğrafı belirginleştirilir hafızalarda. Şimdiden sıyrılarak kafalarda dönüşüm yaşanması sağlanır.

Bir kere daha ifade edelim ki, en güç olan şey de budur: kitlelerin bilincinde bir dönüşüm, devrimin kaçınılmazlığı, bu bilincin ne yönde şekilleneceğiyle de alakalıdır. Bunun önemini kavramadığımızda, onca bedelin ödenmesinin anlamı sadece “onurla ve kahramanca” olacaktır. Tabii hiçbir şey kazanmadan fakat bunun aksi olduğunda yani hedefi doğru kavrayıp yapmak istediğimiz şeyin kitlelerin bilincini fethetmek olduğunu anlayıp yönelimimizi buna göre şekillendirsek çabalarımız yanıtız kalmayacaktır.

Yazmak yapmaktan daha kolay. Ama bunu yapabilmemizin yolu yöntemi bellidir. Gerçekçi olacağız ve proletarya partisinin, dolayısıyla devrimin ihtiyaçlarını kadraja alacağız. Koşullara teslim olmadan ona müdahale edeceğiz. Yanisi şudur: sanatımız tarihin emrine girecek ve mücadelemizin tutanakları olacaktır. Ve de proletarya partisinin fermanı. Sanatsal ürünlerimiz kitleleri bilincine dolayısıyla devrime yön verecektir.

(Sincan Hapishanesi’nden Partizan okuru)

“Bu projeler, Kürdistan’ın doğasına ve hafızasına yönelik”

“Kent ormanları, kentin nefes alanı”

- Bakanlığın son yaptığı açıklamalarda bölgedeki Kent Ormanları için de TOKİ’ye devredileceği söyleniyor.

- Kent Ormanı, 200 hektarın üzerinde oldukça büyük bir alan. Bundan 5-6 yıl önce Büyükşehir Belediyesi tarafından burası ile ilgili hazırlanan bir imar planı vardı. TOKİ burayı daha önce de yapılaşmaya açmak istemişti, ancak Kent Konseyi buna karşı imza kampanyası başlatmış, halktan ciddi bir tepki gelmiş ve bu projeye engel olunmuştu.

1 yıl kadar önce mahkeme süreci başladı. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı üzerinden buranın yapılaşmaya açılmasına dönük talepler oldu. Burası Hazine’ye ait bir alan olduğu için Bakanlığın, belediyeyi de by-pass ederek proje hazırlama gibi bir durumu var. Şu anda yapmış olduğu bu aslında. Yereldeki bütün dinamikleri göz ardı ederek, buraya isterse 30-40 katlı bina yapılabilir.

Kent ormanları, kentin nefes alabileceği büyük bir alan. İleride kentin en güzel yeşil alanı olarak tasarlanıyordu. Burası da şimdi yapı rezerv alanı ilan edildi. Bu tamamen ranta, yağmaya dönük bir adımdır. Hiçbir toplumsal yarar yok, bireyle-re peşkeş çekilen, hükümet yandaşlarını zengin edecek bir proje bu. Kenti, kent halkını düşünüyor olsalardı; buranın kısıtlı yeşil alanlarını yapılaşmaya açmazlardı. Bir de bunu kentten hiç kimseye sormadan, Ankara’dan, başka bir merkezden karar alıp yapıyorsunuz.

Amed: Asi Dicle Nehri’nin Amed’in içerisinde doğru kıvrıldığı kolunun kenarında, tarihi koynunda besleyen cennetten bir parçadır **Hevsel Bahçeleri**... 8 bin yıllık tarihi ile “kentin hafızası” olan Hevsel Bahçeleri, döneminde kentin sebze-meyve ihtiyacının % 80’ini karşılarken, kentin büyümesi ve nüfusun çoğalmasıyla bugün bu oran % 10’a düşmüş durumda. Hevsel Bahçeleri, aynı zamanda gerilla direnişlerine ev sahipliği yapması ile de bilinen bir bölge.

Geçtiğimiz Ekim ayında Amed Büyükşehir Belediyesi ile Kültür ve Turizm Bakanlığı ortaklığında hazırlanan projede Amed surları ile birlikte UNESCO’ya aday gösterilen Hevsel Bahçeleri; şimdi yapı rezerv alanı ilan edildi. Bu gelişme üzerine yok edilme tehdidi altında olan Hevsel Bahçeleri ve TOKİ’ye devredilmeye çalışılan Kent Ormanları ile ilgili Mezopotamya Ekoloji Hareketi bünyesinde yer alan Ekoloji Derneği’nden **Nurhak Akıncı** ile konuştuk. Hevsel’i, Kent Ormanları’nı, “çözüm süreci”ni konuştuk.

- İlk olarak Hevsel Bahçeleri’nin Amed açısından önemi ile başlayalım isterseniz.

- Hevsel Bahçeleri’nin 5 bin yıllık bir tarihi var. Burası Amed’in ve Kürdistan’ın önemli tarihi bölgelerinden biri. Bugün kent çok büyüdüğünden bunu söylememiz mümkün değil ama geçmişte bölgenin % 70-80’inin sebze ihtiyacı bu bahçelerden karşılanıyordu. Bugün ise % 10’luk bir oran söz konusu. Suriç’indeki halkın günlük gelirini sağlamak için ürün yetiştirdiği bir alan halinde. Belediyenin yaptığı park alanlarını saymazsak, kentin tek yeşil alanı, aynı zamanda doğal peyzaj alanıdır burası.

Bugün Amed deyince aklımıza ilk başta gelenler surlar, Hevsel Bahçeleri ve Dicle Nehri’dir. Bu üçü üzerinden bir misyon, bir anlam yükledik bu şehre. Bu açıdan Hevsel Bahçeleri aynı zamanda bu kentin hafızasıdır, tarihidir.

“Dicle Vadisi, susuz bırakılmaya çalışılıyor”

- Peki, Hevsel Bahçeleri’nin yapı rezerv alanı ilan edilmesi ne anlama geliyor bölge açısından?

- Biliyorsunuz, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, sadece Hevsel Bahçeleri’ni değil, komple Dicle Vadisi’ni yapı rezerv alanı ilan etti. Buranın yapı rezerv alanı ilan edilmesi, imara, yapılaşmaya açılması demektir. Bu karar, Bakanlığın ve AKP hükümetinin, Amed’in muhalif

toplumsal alanlarından olan bölgenin boşaltılmasının önünü açan bir proje aynı zamanda. Bakanlık, bir-iki yerde açıklama yaparak, “biz burayı yapı rezerv alanı ilan ettik, ama buraya bina yapmayacağız” demiş. Bu, gerçeği manipüle eden bir açıklama. Bir yer yapı rezerv alanı ilan ediliyorsa, amaç oradaki yapı stokunu karşılamaktır. Bu tehlikeli bir süreç. Çünkü bu karar, Hevsel Bahçeleri ve bir bütün Dicle Vadisi’nin yok edilmesi anlamına geliyor.

Nehir üzerindeki HES’ler ise sürecin bir diğer ayağı... HES projeleri ile birlikte Dicle Nehri’nin kuruması, akışının durdurulması ve ardından da buranın yapılaşmaya açılması ile birlikte aslında bir bütün olarak Dicle Vadisi ve Hevsel Bahçeleri yok olacak. Gelecekte bizi böyle bir süreç bekliyor. Burada 3 tane HES projesi yapılması planlanıyor. Son Kent Konseyi toplantısında da DSİ’den yetkililer gelmiş, açıklama yapmışlardı. Dicle’de zaten suyun akışı sınırlı ve debisi az, HES projeleri ile birlikte az olan suyu biriktirip bütün Dicle Vadisi havzasını susuz bırakacaklar. Meseleye biraz bütünlüklü baktığımız zaman birbirini tamamlayan bu projeleri; Amed’in, Kürdistan’ın doğasına, dokusuna, tarihine, hafızasına yönelik bir yıkım süreci olarak görüyoruz.

- Bu konuyla ilgili en dikkat çekici olanı bir taraftan Kültür ve Turizm Bakanlığı, buradaki yerel örgütlenmelerle işbirliği içerisinde proje hazırlıyor ve sur ve Hevsel Bahçeleri’ni “Dünya Kültür Mirası” olabilmeleri için UNESCO’ya aday gösteriyor. Diğer taraftan da Çevre ve Şehircilik Bakanlığı burayı yok edecek projeleri yürürlüğe sokuyor. Bu “çelişkiyi” nasıl yorumluyorsunuz?

- Söylediğiniz gibi, bir UNESCO süreci var. Bu süreçte bölgeye kesinlikle hiçbir şekilde yapı yapılmaması gerekiyor. Bu şartlarda kabul ediyorlar. Belediye ile Kültür ve Turizm Bakanlığı böyle bir proje hazırlarken, bir anda haberlerden bölgenin Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından yapılaşmaya açıldığını öğrendik. Kimseye sorulmadan, yerelden kimsenin fikri alınmadan alınmış bu karar.

Bu durum başta Bakanlıklar arasında bir çelişki gibi gözüküyor. Ama aslında tek merkezden hazırlanan bir süreç bu ve bu tür çelişkilerle gerçek manipüle edilmeye, halkın kafası karıştırılmaya ve bu duruma karşı “*Bakın bir Bakanlığımız da UNESCO sürecini destekliyor*” görüntüsü yaratarak muhalif refleksler azaltılmaya çalışılmaktadır. Sonuç olarak biz bu projeye sonuna kadar karşı duracağız. Biz bu bölgenin doğal haliyle kalmasını istiyoruz.

- Bu projelerle ilgili hukuki süreç ne durumda? ÇED toplantıları yapılıyor mu?

- Hukuki süreç, belediye üzerinden yürüyor. Büyükşehir Belediyesi, projenin geri alınmasına dönük Bakanlıkla görüşüyor. Aynı zamanda hukuki süreç

de başlatılmış durumda. Ama ÇED toplantıları henüz yapılmadı. HES projelerinin olduğu bölgelerdeki köylere de gittik. HES projelerinin ihalesini alan **Eser A.Ş.** isimli şirketin normalde Ocak ayına kadar bu toplantıları gerçekleştirmiş olması lazım ama şu ana kadar bir toplantı yapılmamış.

Toplantı yapılırsa, orası artık kamusal bir alan anlamı taşıyor. Ve burası asker-polis koruması altına giriyor. Siz yine eyleminizi yaparsını orada ama artık orası asker ve polisin koruması altına girmiş oluyor. Onların da istediği bu... Toplantı şimdiye kadar olmamış ve bundan sonra da Ocak ayına kadar yaptırılmaması gerekiyor. Köylülerle zaten iletişimimiz var ve hep birlikte buna engel olmaya çalışacağız.

“Tüm derelere ‘güvenlik barajı’ yapılıyor”

- Bu projeler sadece rant ve talan değil, aynı zamanda Amed’in kültürüne ve toplumsal muhalefet gücüne vurulan bir ket. Doğru. Ancak buranın aynı zamanda gerilla alanı olması, gerillanın “çözüm süreci” ile birlikte buradan çekilmesi ile bu projelerin hız kazanması oldukça manidar değil mi?

- Şu an “çözüm süreci” denilen bir süreç yaşıyoruz. “Çözüm süreci”nde özellikle gerillaların boşalttığı alanlara devletin ciddi anlamda bir yüklenmesi söz konusu. Bu askeri anlamda bir yüklenme değil. Baraj yapımı, kalekol-lar, HES’ler, maden ocakları, kum ocakları... Bunların hepsi ile Kürdistan’ın doğasına yönelik sömürü ve asimilasyon politikası geliştirilmiş durumda. Bu, aslında bizim “çözüm süreci” dediğimiz süreci de boşa çıkaran bir anlam taşıyor.

Tamam biz operasyonlar, ölümler olmasın istiyoruz, amacımız bu olabilir; ama bu projeler bizim uğruna mücadele ettiğimiz bu coğrafyanın talan edilmesi anlamına geliyor. Şirketlerin doğamıza zarar vermesi, özellikle gerilla alanlarında “güvenlik barajlarının” yapılması; tüm bunlar ileride sizin mücadelesini vereceğiniz bir coğrafyanın olması anlamına geliyor. Bu noktada gerekli bütün mücadeleler verilecektir. Barajlardır, HES’lerdir; tüm bunlara karşı bir bütün mücadele verilmelidir.

Şunu da vurgulamak gerekiyor; bizim ekolojik yaşama, topluma dair bir yaklaşımımız, hedefimiz var. Salt çevre hareketlerinden ziyade biraz daha ekolojik bakış açısını topluma indirgemek lazım. Yoksa bir yerde siz HES projesini durdurabilirsiniz, ama orada ekolojik bilincin olması ve bunun yaşama uygulanması daha farklı bir durum. Kürdistan’ın hemen her yerinde şu an baraj yapılıyor; Şirnex’ten tutun da Siirt’e, Hakkari’ye kadar tüm derelerde “güvenlik barajları” yapılıyor. Buna kesinlikle karşıyız. Bütün alanlarda mücadelemizi sürdürmeye devam edeceğiz.

Korku duvarlarını yıkarak Özgür Gelecek'e yürüyenlerin sofrasında buluştuk!

İstanbul: Özgür Gelecek'in haftalık periyotta çıkmaya başlamasının ardından, okurlarımız çalışmalarımızı, dağıtımımızı değerlendirmek, tartışmak amacıyla bazı semtlerde 1 Aralık günü "**Korku duvarlarını yıkarak Özgür Gelecek'e yürüyenlerin sofrasında buluyoruz**" şiarıyla toplantılar düzenlediler. Bu toplantıların 2. gündemi de DDSB'nin Aralık ayı itibarıyla başlatmayı düşündüğü asgari ücret kampanyası idi.

* **Gülsuyu:** Mahalle halkıyla beraber örgütlenen kahvaltının ardından Özgür Gelecek temsilcisi söz alarak, yayın periyodundaki değişikliklerle beraber gazetenin dağıtımı ve beslenmesinde nitelik artışı yaşandığından, bu niteliğin daha güçlü kılınması gerektiğinden bahsetti. Gülsuyu'ndaki çete saldırılarının gerçekleştiği dönemde gazetenin bu gündemi devamlı işlediğini belirten temsilci, bu noktada Gülsuyu okurlarının büyük payı olduğunu ve doğal muhabirlik görevinin en somut örneği olduğunu belirtti. Asgari ücretin açlık ve yoksulluk sınırının oldukça altında olduğunu belirten DDSB temsilcisi ise bu süreçte semtlerdeki merdiven altı atölyelerde, fabrika önlerinde ve her şeyden önce üretim alanlarında bu konunun gündemleştirilmesi gerektiğini ve bunun çalışmalarına başladığını söyledi.

* **1 Mayıs Mahallesi:** TOKDEF temsilciliğinde gerçekleşen kahvaltının ardından ilk olarak şehit düşen devrimci gazeteciler **Suzan Zengin** ve **Akner Çağlar** anıldı. Kahvaltı sonrasında yapılan gazetemizin tarzına ve yayın politikamıza ilişkin birçok olumlu öneri aldığımız toplantıda mahallenin sorunları olan "Kentsel Dönüşüm", "Yozlaşma" ve "Çeteleşme" ile ilgili birçok tartışma yapıldı. Asgari ücrete ilişkin çeşitli açıklamalar yapılarak, ülkemizde asgari ü-

Sargazi

retin miktarı, yoksulluk ve açlık sınırı ve bununla beraber işçi, emekçi kitlelerinin mahkum edildiği yoksulluk vurgulandı. Bunun devamında ise asgari ücrete ilişkin çeşitli çalışmalar, toplantılar, eylemler yapılması gerektiği konuşularak bu tarz toplantıların daha sık yapılması konuşuldu.

* **Sargazi:** Yapılan kahvaltının ardından özgür gelecek için mücadele eden ve bu mücadele sonunda şehit düşen başta **Suzan Zengin** şahsında basın emekçileri ve bu kavgada şehit düşen diğer tüm devrimciler için saygı duruşu gerçekleştirildi. Toplantıda ilk olarak Özgür Gelecek Gazetesi temsilcisi yaptığı konuşmada "*Gazetemizin haftalık olma nedeni 40 yılın bir ürünüdür. Ama bu ürünün can yakıcılığını ve ihtiyacını en çok Gezi İsyanı sürecinde hissettik ve gördük*" dedi.

Uzun zamandır tartışılan ve tartışmalar sonucunda iyi bir ivme yakalanan doğal muhabirlik hakkında bir tartışma yürüttük.

DDSB adına yapılan konuşmada ise işçilerin sorunu olan kıdem tazminatı-

Gazi

nın her çalışanın yıllık çalıştığı değer olduğu belirtilerek işçilere yabancı ve duyarsız olduğu belirtildi. Asgari ücret kampanyasına dair bilgi verildi.

* **Kartal:** Toplantının ilk bölümünde DDSB'nin startını verdiği asgari ücret konulu kampanya üzerine tartışma yürütüldü. Yapılan konuşmalarla asgari ücretin ülkemizde belli oranda kayıtlı çalışan işçilerden çok daha fazla bir kesimin gündemi olduğuna dikkat çekilerek, kampanyanın bu anlamda önemi vurgulandı. Kampanya çalışmalarının belli bölgelere yoğunlaşarak yürütülmesinin verimi artıracığına dikkat çekildi.

Gazi'de çalışmalarımız devam ediyor

27 Kasım günü gazetemizin değerlendirilmesinin ardından, 28 Kasım günü Gazi Mahallesi'nde Sekizevler, Mezarlık ve Son Durak'ta yaygın şekilde gazete dağıtımı gerçekleştirildi.

Gazete dağıtımı esnasında, kitleyle daha önce gazete değerlendirilmesinde tartıştığımız asgari ücretin işçiler ve halk üzerindeki etkilerini, devletin saldırı politikalarını nasıl gerçekleştirdiğini ve bu saldırılara cevaben bizlerin örgütlenmemiz gerektiğini tartıştık.

29 Kasım günü Karayolları Mahallesi ve cadde üzerindeki esnafa gazetemizi yaygın bir şekilde dağıtarak ulaştırdık.

(Gazi Mahallesi ÖG okurları)

Toplantının ikinci kısmında ise gazete dağıtımı ve doğal muhabirlik konuları üzerinde duruldu. Gazete dağıtımlarında okurlarla politik konular üzerinden ilişkilimenin önemine dikkat çekilen bu bölümde, disiplinli ve daha nitelikli bir gazete dağıtımı örmenin önemli olduğu, gazete faaliyetini böyle ele almak gerektiği belirtildi.

* **Gazi Mahallesi:** Nurtepe ve Gazi Mahallesi'ndeki okurlarımız ile gerçekleştirdiğimiz kahvaltıda sonra DDSB temsilcisi ve Özgür Gelecek temsilcilerinin de bulunduğu toplantımızda ilk olarak asgari ücret konusu ele alındı. Biz de Gazi Mahallesi okurları olarak, bu çalışmaların içerisinde olacağız. Daha sonra Özgür Gelecek temsilcisi ile yaptığımız sohbetimizde, okurlarımız önerilerini muhabirimize aktarıldı. Doğal muhabirliğin aktif olduğu semtlerde olumlu sonuçlar alındığında söz edildi.

Devletin siber imtihanı: RedHack operasyonu

H. Merkezi: Devlet, uzun süredir "yakalamak" üzerine kurguladığı RedHack operasyonlarından eli boş dönerken; şaşırtıcı olmayan şekilde asılsız, komik kanıtlarla intikam almaya çalışıyor. Geçtiğimiz sene 9 ay boyunca tutuklu yargılanan dört kişi ve **Utku Kalı**'dan sonra geçtiğimiz haftalarda sansasyonel bir operasyon daha yapıldı.

Herhangi birinin, Twitter'da "*Sesine kadar da Barış Atay'a benziyor*" şeklindeki yorumundan yola çıkarak oyuncu **Barış Atay**'ı gözaltına alan savcılık ve polis; bu sayede, kurmuş olduğu SİBER ekibi de tanıtmış oldu. Gezi İsyanı sürecinde özellikle sosyal medya ile imtihanını şaşkın gözlerle yapan devlet, siber ekibi kurarak "profesyonelliğe" adımını attı. Her ne kadar ambalaj olsa da bu sayede sosyal medyaya gözdağı vermek gibi bir amacı da üstlenen devletin "siber" kanadı; gözaltı sırasında, profesyonelliğe hiç de yakışmayacak sorularla geleneği bozmadı.

Geçen sene tutuklu yargılanan kişilere "*Cezaevinde bulunduğunuz dönemde Dışişleri, İçişleri Bakanlıkları, Kara Kuvvetleri Komutanlığı, Diyanet, Emniyet gibi kurumların resmi internet sitelerinin hacklenmesinde nasıl bir görev aldınız?*" sorusunu sorarak komedinin doruğuna ulaşan polisin; şimdi tutuklanan **Taylan Kulaçoğlu**'nun işlettiği Çin lokantasına ilişkin de "*Maoist olduğun için mi Çin lokantası işletiyorsun?*" sorusuyla aslında tek işlevinin komedi olmadığı, hedef göstermek gibi bir amacının da olduğunu gösteriyor.

Sonuç olarak, devletin teknolojik anlamda (dinleme cihazları, mobeseler, telefonlar vs.) her şeye hakim olduğu düşüncesini yerle bir eden siber örgütler (RedHack, Maoist Kürt hacker Anarchy Crew, vb.) ve bu örgütlerin verdiği umuda yönelik yapılan bu operasyonlar, faşizmin karakteri açısından şaşırtıcı olmadığı gibi sürpriz de değildi. Toplumla gözdağı vermeye çalışan

devletin polisinin de meseleye ne kadar hakim olup olmadığı da bu sayede görülmüş oldu. Yapılan operasyonun her ne kadar Gezi ile bağlantılı olmadığı açıklamaları yapılsa da; ezilenlerin ege-menlerde yarattığı korkunun sonucu olduğunu görmek hiç de zor değil.

Taylan Kulaçoğlu tutuklandı

"RedHack operasyonu" adı altında yapılan gözaltı teröründe 14 kişi ile birlikte gözaltına alınan ve mahkeme tarafından serbest bırakılan **Taylan Kulaçoğlu** savcılığın itirazı üzerine 28 Kasım günü tekrar gözaltına alınarak, nöbetçi mah-

keme tarafından tutuklandı. Ankara'ya sevk kararı verilen Kulaçoğlu, sevk edilmek üzere Metris Hapishanesi'ne götürüldü.

Siber Suçlarla Mücadele Şubesi, Kulaçoğlu'nun RedHack'in "**Manyak**" adını kullanan aktivist olduğunu iddia ediyor. Kulaçoğlu, Çağlayan Adliyesi'nden çıkarılırken, "*Başımız dik*" dedi. Kulaçoğlu'nun tutuklanması üzerine sosyal medyada çeşitli destek kampanyaları başladı. RedHack de Kulaçoğlu'nun kendileriyle bir ilişkisi olmadığını yaptığı açıklamalarla belirtti. Ayrıca RedHack, tutuklamaya tepki olarak AKP Ordu ilinin sitesini, AKP Pendik ve Esenler Twitter hackledi.

Yemek boykotuna müzikli destek

Dersim: Tunceli Üniversitesi Pertek Meslek Yüksek Okulu'nda öğrencilerin almış olduğu karar doğrultusunda 25 Kasım'da başlayan yemek boykotu müzik dinletisi ve halayların ardından

28 Kasım günü de yemeklere öğrencilerin katılmamasıyla devam etti.

Öğrenciler, yemek boykotunda 3. gününe geldiklerini, taleplerinin bildirildiği halde kendileri ile görüşülmediğini, buna karşılık seslerinin daha gür ve kazanımla sonuçlanana dek çıkacağını belirttiler.

Gülsuyu'nda "Kentsel Dönüşüm" toplantısı

İstanbul/Gülsuyu: Gülsuyu ve Gülsuyu Mahallesi emekçi halkı, yıllardır kentsel dönüşüm kapsamında yaşam alanlarının talan edilmesine ve Maltepe Belediye Başkanı **Mustafa Zengin**'in yalanlarına karşı mücadele ediyor.

2012 Kasım ayı içinde Mustafa Zengin, Türkan Saylan Kültür Merkezi'nde mahalle halkının katılımı ile gerçekleştirilen bir toplantıda "**Nasıl bir kentsel dönüşüm planı**" başlığı ile brifing vermişti. Bu konuşmasında Gülsuyu ve Gülsuyu Mahallelerinin imar planının nasıl olacağını ve planın mahalle halkıyla birlikte hazırlanacağını söylemişti. Plan belediye meclisine iletilmeden önce mahalle halkına sunulacaktı. Ancak Zengin ve akıl hocalarının ayak oyunları ile hazırlanan "ada" bazındaki imar planı halka sunulmadan belediye meclisine gönderildi.

Konuya ilişkin **27 Kasım** günü **Gülsuyu-Gülsuyu Güzelleştirme Derneği**'nde devrimci kurumlar, dernekler, siyasi partiler, muhtarlar ve mahalle halkının katıldığı bir toplantı gerçekleştirildi. Toplantının başında Gülsuyu-Gülsuyu Güzelleştirme Derneği Başkanı **Ali Şengül** süreç hakkında bilgi verdi. Şengül'ün ardından Gülsuyu Mahallesi Muhtarı **Sabri Şakar** bir konuşma yaparak Gülsuyu ve Gülsuyu muhtarları olarak planı onaylamadıklarını belirtti.

Gülsuyu ve Gülsuyu Mahallesi'nde başlatılan "Kentsel dönüşüm" imar çalışmalarının en başından beri bir mahalleli gibi çalışan müteahhit ve plancı **Hasan Sert** konuyla ilgili yaptığı konuşmada, " 'Bu plan mahallelinin beklediği bir plandır ya da değildir' demek ma-

halle halkının vereceği cevapta saklıdır. Lakin % 30 tapusuz arazideki sorun çözülmeyen, dere yataklarındaki, yeşil alandaki sorunlar çözülmeyen, belediyenin hazırladığı planı mahalle halkının onaylamayacağı aşikârdır. Plan bu haliyle belediye meclisinden çıkar Büyükşehir Belediyesine giderse orada verilecek onayla birlikte mahalle halkı bölünür ve bu mahallede büyük yaralar açmasına neden olur" dedi.

"Biz aptal insanlar değiliz"

Mahalle halkı ise yapılan planları birlikteliğine bir saldırı olarak yorumluyor. Yapılan yorumlardan kimi kesitler şu şekilde; "**Mustafa Zengin**, 'Türkiye'de eş benzeri görülmemiş, mahalle halkıyla belediyenin ortaklaşa hazırlayacağı bir plan yapacağız' demişti. Şimdi ne diyelim biz? Maltepe Belediyesi bizi her defasında oyalayıp duruyor. Zengin, seçimler öncesi 'tapularınızı dağıtacağım' dedi. Fakat bırakalım tapuyu dağıtmayı mahallemize bir daha uğramadılar. Şimdi seçimler yaklaştı, kentsel dönüşüm konusu yine en başa geldi. Seçim yatırımı olmayacağız, bu defasında çıkıp halkla nasıl oyun oynanır bunun hesabını bütün mahalle halkı olarak soracağız. Öfkeliyiz çünkü koynumuzdan çıkan yılan bizi sokuyor. Her defasında kandırılmaya çalışılıyor. Biz aptal insanlar değiliz. Belediyenin bu oyununu bozacağız.

Belediye meclis üyeleri tartıştı

Toplantıya katılan 5 CHP Belediye Meclis Üyesi ise kendilerini savunarak "**Belediyede hazırlanan plandan bizim hiç**

bilgimiz olmadı" dedi. "Planlama konusunda bizler de mahalle halkının yanın da olacağız diyerek" kendi aralarında dönen oyunları ortaya koydular. Bu kişiler söyledikleri yalanlarla beraber kendi aralarında tartıştılar. Bir mahalleli de "Halkı kandırmanın vebalini bu belediyenin içinde barınan herkes öder" diyerek tartışmaya son noktayı koydu.

"Gider o belediyeyi başınıza yıkarız!"

Son olarak Gülsuyu-Gülsuyu Güzelleştirme Derneği Başkanı **Ali Şengül** bir konuşma yaptı. Şengül konuşmasında "**Bu belediye ahlaklı davranmıyor. Mahallenin % 30-40'ı sorunlu. Biz bu sorunların çözülmesi yönünde uğraşyoruz. Belediye bize emsal verip duruyor. Sorunlu alanlardaki sorun çözülmeyen bu plan yapılamaz. Bu belediyeyi, belediye başkanı yönetmiyor. Bürokratlar yönetiyor. Biz bazı değerlerimizden feragat ettik. Belediye başkanının bize yaptığı saldırıdan sonra onunla tekrar hiçbir şey olmamış gibi aynı masaya oturup, mahallenin çıkarı için konuşma ihtiyacı duyduk. Ama belediye başkanı bizleri tekrar oyaladı ve bizden faydalanmak istedi. Belediye bu sorunu çözmek zorundadır. Halk tapusunu bekliyor. Eğer belediye bunu böyle dayatıyor ve halkı kandırmaya çalışıyorsa, gider o belediyeyi ve meclisi başlarına yıkarız" dedi.**

Partizan'dan Rojava mitingine dair açıklama

H. Merkezi: 24 Kasım "**Diren Rojava, İstanbul seninle**" şiarıyla Kadıköy'de düzenlenen mitingde, Partizan polis arama noktasına yönelik gerçekleştirdiği müdahaleyle ilişkin bir açıklama yaptı.

Açıklamada gerçekleşen müdahalenin çarpıtılarak burjuva basında yer aldığı belirtilerek, polisin arama noktasında Partizan kitesinden bir kadına karşı küfür ve hakaret içeren saldırısı aktarıldı. O gün için herhangi bir aratmama kararı olmadığı belirtilen açıklama, "**Bundan sonrada bu tarz saldırılara dün olduğu gibi bugün de sessiz kalmayacağız, misliyle karşılığını vereceğiz**" denilerek sonlandırıldı.

Kasım ayı hak ihlalleri raporu açıklandı

İstanbul: 30 Kasım günü Galatasaray Meydanı'nda TKMP'nin tarafından yapılan açıklamayla "**Kasım Ayı Hak İhlalleri Raporu**" açıklandı. **Cemre Aybaşı** tarafından okunan açıklamada, Tekirdağ 1 Nolu'da son 4 senedir açılan soruşturmalar sonucunda kişi başına 5 yılın üzerinde iletişim ve ziyaret yasağı getirildiği ifade edildi. Ardından stant kurularak, tutsaklar için imza toplandı.

"Katliam yapanlara hesap sormuyorsunuz da..."

H. Merkezi: Gezi Direnişi Tutuklu Aileleri Platformu, 24. kez Galatasaray'da biraraya geldi.

Eylemde söz alan Hasan Tunç'un babası **Haydar Tunç**, Prof. Dr. **Ahmet Eycil**'in, "1978 Maraş katliamının arkasında Gezi eylemcileri olduğu" iddiasına tepki göstererek, "**Maraş'taki katliamı, yapanlara sormuyorsunuz da bizim çocuklarımıza mı soruyorsunuz?**"

dedi. Yapılan konuşmaların ardından **Barış Atay**'in Başbakan Erdoğan'a yazdığı mektup okundu. Eylemde Mehmet Ayvalıtış'ın ağabeyi **Muharrem Ayvalıtış** da konuşarak, dava sürecinde destek olma çağrısı yaptı. Basın açıklamasını okuyan **Meryem Bars**, Gezi tutukluları serbest bırakılınca kadar oturma eylemlerini sürdüreceklerini belirtti.

Tekirdağ'da hak ihlalleri artıyor!

İstanbul: Tekirdağ 1 Nolu F tipi Hapishane'de kaldığı "tek kişilik"

hücrenin bulunduğu A Blok'tan C Blok'a geçmek isteyen Ali Gülmez'in talebinin, yer olmadığı gerekçesiyle ret edilmesine ilişkin PŞTA, İHD İstanbul Şubesi'nde bir basın açıklaması yaptı.

Açıklamaya **Av. Kemal Toraman**, anne **Selvi Gülmez**, PŞTA adına **Semiha Köz** ve İHD'den **Sevim Kalman** katıldı. Basın açıklamasını PŞTA adına Semiha Köz yaptı. C Blok'ta bulunan tutuklulardan Coşkun Akdeniz ile Sinan Gülüm'ün kendi istekleri dışında, C Bloktan A Bloğa, Ali Gülmez'in yanındaki hücrelere sürgün edildiklerini dile getiren Köz, "**Bir kişinin sorununu çözemeyen hapishane yetkilileri iki yası tutsağın hücrelerini değiştirerek iki kez tecrit işkencesi uygulamaktadır. Bu uygulamaları, her ne kadar çeşitli hapishanelerde kısmi farklılıklar gösterser de esas olarak bir devlet politikasıdır**" dedi.

Sincan'da saldırılar sürüyor!

Ankara: Sincan 1 No'lu F Tipi'nde, geçtiğimiz ay havalandırma duvarlarına takılan kameraların kırılmasıyla başlayan saldırılar devam ediyor. Şimdi de kantinden temiz içme suyu almak isteyen tutsaklara "**Boş pet şişeyi verin, yeni suyu alın, vermezseniz biz de su vermeyiz**" cevabı veriliyor. Gerekçe olarak da "pet şişenin" "amacı dışında" kullanımı gösteriliyor. Hapishanede ciddi hastalıklarla boğuşan ve temiz suya ihtiyacı olan birçok tutsak, pet şişeleri vermeyi kabul etmedikleri için bir haftadır temiz su içemiyor.

Ayrıca bu hafta ağırlaştırılmış müebbetlerin hücrelerine kamera takılmasına, tutsakların tepki göstermesi üzerine havalandırma kapıları açılmayarak hücre içinde cezalandırıldılar. Sonraki günlerde ise 3 saat olan havalandırma hakkı 1 saate düşürüldü. Uzun zamandır ciddi sağlık sorunları yaşayan ve durumu doktorlar tarafından düzenli olarak kontrol altında tutulması gereken **Yaşar İnce**'nin 3 haftadır hastane sevkisi olduğu söylenip daha sonra asker yok denilerek hastane sevkisi yapılmıyor.

Öte yandan; 2 haftadır ameliyat olmayı bekleyen **Cengiz Kahraman** da aynı gerekçeyle henüz ameliyat olmuş değil. Geçen hafta ameliyat olması gerekirken (günü çok önceden belirlenmesine rağmen) "**doktor uygun değil**" denilerek hastaneye dahi götürülmedi. Tutsak yakınlarının verdiği bilgiye göre, 6 Kasım günü tek kişilik hücrelere konulan tutsaklar, iki kişilik hücrelerde kalıyor.

Haftalık özgür gelecek Pêşaroja Azad

Umum Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/Istanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/Istanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayincilik2007@hotmail.com

umutyayincilik @umutyayincilik
f t

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Doğanın muhteşem dönüşü...

İklîm değışikliği olarak ifade edilen ve ara mevsimlerin yok oluşuyla sonuçlanması beklenen

sürece de değinmekte yarar var. Ortadoğu'da petrol rezervlerinin azalmasına bağlı olarak yeni enerji arayışına giren emperyalistler, sermaye birikimini artırmanın çabasını veriyorlar.

Son süreçte tartışılan iklim değışikliği, ilerleyen zamanlarda tartışacağımız konuların başında geliyor. İklim değışikliği nedeniyle yaşanan doğa afetlerinin ciddi yıkımlar yarattığı tahmin ediliyor. Filipinler'deki tayfun, Amerika'daki hortum ve daha sıralamakla bitiremeyeceğimiz birçok afet, bunun en somut örneği.

Peki, bu kayıplara neden olan afetin kendisi mi? Bu noktada bir oranlama yapmak, afetin boyutunu ve kaybettirdiklerini anlatmak yersiz ve çözümden uzak bir anlam taşıyor.

Çelişkinin içte olma yasası esasın incelenmesinde önemli bir konudur. Bu şekildeki bir yaklaşım değerlendirme afet sorununa yaklaşımda ciddi bir yol almamızı sağlıyor. Yani bir depremin etkisinden çok, yıkılan binaların

varlığını tartışmaktır doğru olan. Yüz binadan 50'si yıkılıyorsa ve bu afetten kimi hasarlı kimisi de sağlam çıkıyorsa bu noktada esası depremden çok binaların sağlamlığında incelemek gerekiyor.

Burjuvazi bu manada esası manipüle ederek sömürsünü devam ettirmektedir. Doğanın bir kanunu ve dua tesellisi yaklaşımlarla emperyalist kapitalist sistemin doğa üzerinde yarattığı tahribat gizlenmekte hem de sonuçlardaki etkisinin üzeri kapatılmaktadır. Örneğin bilim insanları, 2012 yılından beri 12 afeti merccek altına aldı ve yaşananların iklim değışikliğinden kaynaklandığını tespit etti.

Aşırı kâr hırsı perdelendi. Afetin "doğal" olduğu ve bu şekilde kabul görmesi gerektiği üzerinde anlamlandırılan "doğal afet" kavramı dilimize pelesenk olmuş bir durumdadır. **Doğal afetler elbette vardır ancak kapitalizmin her alanı talan başkentine çevirdiği günümüzde doğa afetleri tetiklenmekte ve doğal bir biçimde gerçekteleştiği gerçeği hükmünü yitirmektedir.**

Yaşananlar tam anlamıyla emperyalist-kapitalist sistemin toplumda yarattığı afettir.

Enerji rezervlerinin tükenişi afetleri tetikliyor

İklîm değışikliği olarak ifade edilen

ve ara mevsimlerin yok oluşuyla sonuçlanması beklenen sürece de değinmekte yarar var. Ortadoğu'da petrol rezervlerinin azalmasına bağlı olarak yeni enerji arayışına giren emperyalistler, sermaye birikimini artırmanın çabasını veriyorlar. Bu azalma enerji şirketlerini ulaşılması zor olan alanlara yöneliyor. Şimdilerde **şışt gazı, petrol kumları** arayışına ağırlık verilirken bu kaynakların bulunduğu alanları ciddi bir ekolojik ve politik bir sürecin beklediğini söyleyebiliriz.

Öte yandan suyun ticarileştirilmesi gibi önemli bir süreçte yaşanmaktadır. Suyun bu kadar önem arz etmesinin nedeni ise petrol ve doğalgaz arayışından kaynaklı giderek büyüyen kuraklık sonucu suyun değerin ve sermaye gücünün artmasıdır. Bu noktada su kaynaklarının özelleştirilmesi süreci sadece Türkiye'de değil dünya genelinde sürdürülen bir politikadır.

Burada önemli bir politik sürece ve sonucunda açığa çıkan çevre sorununa değinmekte de fayda var. Türkiye'nin Irak ve Suriye ile 2007'den beri süren su krizi, gelişen aşamada, özellikle TC'nin Suriye politikası kapsamında daha da şiddetlenmiş durumdadır. Yeni kaynak arayışına giren Irak ve Suriye,

yeraltı su kaynaklarının kullanımını artırdı. Colorado Üniversitesi'nin yapmış olduğu açıklamaya göre 2003 yılından bu yana yeraltı su kaynaklarının kullanımı 144 bin metre küpü buluyor. Bu rakam hemen hemen Ölü Deniz'in suyuna eş değer.

2007 yılında Devletlerarası İklim Değişimleri Panelinde (IPCC), bilim insanları son on yıl içerisinde deniz seviyesinin 18 ila 59 santimetre yükseleceğini belirtmişlerdi. Panelin ardından 6 yıl geçti şimdi bakıldığında Grönland ve Antarktika'daki buzların erime hızının 53 ile 97 santimetre olduğu görülüyor. Deniz altı çökmelerle birlikte oluştuğu ifade edilen bu kıyı yükselişi deniz altı petrol arayışı ve yeni bir yönelim olan petrol kumları arayışı ile daha da şiddetlenecek. Aşırı kâr hırsı ile talan edilecek derin suların dönüşü "muhteşem" olacak. Bu durum karşısında birçok ülkenin sular altında kalması, tsunami gibi afetlerin yükselişi söz konusudur.

Kuşlar artık uçmuyor

İklîm değışikliği tartışmaları devam ederken, deniz araştırmacıları 10 yıldan uzun bir süredir ölü kuşlar aracılığıyla doğadaki tahribatın boyutlarını da inceliyorlar. Kıyıları vuran kuşların midesinden çıkan 31 plastik parçacığı tespit edilmiş durumda. Bu tespitler doğrultusunda bilim insanları her kilometrekarede 18 bin sentetik madde bulunduğunu tahmin ediyor. Bu maddeler ise deniz altı ve üstü sanayideki talaanın bir ürünü olarak ortaya çıkmaktadır.

Tüm bu tabloda doğanın bu "muhteşem geri dönüşünü" halklara çok pahalıya mal olacak. Ancak bu dönüşü bir doğa olayı olarak görmek yanlış bir okumadır. Tüm bu yaşananları nüfus artışının sonucu vb. gibi bir yorumlama, gerçeği çarpıtmak anlamına geliyor. Bu tür yorumlar, doğanın talanında kapitalizm gerçekteleştiğini gizlemenin bir ürünü olarak karşımıza çıkıyor. Doğal olarak bir çevre mücadelesi aynı zamanda sınıf mücadelesinin bir parçasıdır. Gezi isyanı bunu tüm gerçekteleştiği ile gösterdi. Mesele Gezi Park'ını savunmanın yanında esas itibari ile sistem sorunudur.